உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி ௧௯.] ரௌத்திரி-௵ பங்குனி-௴ [பகுதி ௫.

Vol. XIX. March—April—1921. No. 5.

தமிழ்ப்பாஷை.

௧. தமிழ்ப்பாஷை இமயமலையிலிருந்து வந்தது என்று சிலரும், இமயமலைக்குக் கிழக்கேயிருந்துவந்தது என்று சிலரும், கங்காநதிக் கரையிலிருந்துவந்தது என்று சிலருஞ் சொல்லுகிறார்களே! இப்படியெல்லாஞ் சொல்லுதற்குப் பழந்தமிழ்நூல்களிலே பிரமாணமு முண்டா? அவ்விடங்களிலே தமிழ்ப்பாஷை ஆதியிலே வந்தது எப்படி? தமிழ்நூல்களை அறியாத அந்நியபாஷையாளர் சொல்லும் சான்றுகளும் இங்கே பிரமாணமாகுமா?

௨. தமிழ்ப்பாஷையைத் தாய்ப்பாஷை என்றும், பிறிதொன்று கலவாததனிப்பாஷை என்றும், சொல்லுகிறார்களே! பிரமாணம் யாது? தமிழ்ப்பாஷை தாய்ப்பாஷையாயின்; மற்றைய முறைகள் அமைந்து நின்ற பாஷைகள் யாவை? தனிப்பாஷையாயின், தொல்காப்பியம் முதலிய பழைய நூல்களிலே வடசொற்களும் வடநூற் பொருள்களும் கலந்து வருவதென்னையோ?

௩. பாலபாடம் ஒன்றிலே நாவலரவர்கள் தமிழ் என்பதற்குக் கூறிய முடிபை மறுத்து அது வடசொல்லாயிருத்தல் அடாது என்பதுஞ் சொல்லி, அதற்கு "இனியபாஷை" என்று பொருள்கூறுவார்க்குப் பிரமாணம் யாது? தமிழ்நாட்டிலே வழங்கும் பெயர்களுள்ளே வடமொழிப்பெயர்க ளில்லையா? தமிழ் என்பது இனிமை என்பதையன்றி இனியபாஷை என்பதையும் அறிவிக்குமோ? ஆரியம் முதலிய பாஷைகளில் இனிமை இல்லையா?

ச. ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன் முதலிய நீதிநூல்களைப் படிப்போர்க்கும், பாரதம் முதலிய இலக்கியங்களைப் படிப்போர்க்கும், படிப்பிப்போர்க்கும் படிப்பைச் சோதனைசெய்து சரி பிழைகள் சொல்வோர்க்கும், பழையநூல்களைப் பரிசோதிப்போர்க்கும், புதியநூல்களைச் செய்வோர்க்கும் நிகண்டுநூலுணர்ச்சியும் இலக்கணநூலுணர்ச்சியும் வேண்டுமோ? வேண்டாமா?

ரு. தமிழ்நூல்களைப் படித்துக் கருத்துப் பதப்பொருள் முதலியன கண்டற்கும், கற்போர்க்கு ஐயமறப் போதித்தற்கும், புதியனவாக நூலுரைகளைச் செய்தற்கும், புதிய நூலுரைகளை முற்றவாசித்துச் சரி பிழைகள் கண்டு சரியானவைகளைக் கொள்ளுதற்கும், பிழையானவைகளைத் தள்ளுதற்குந் தக்க புலமைபெறுதற்கு எத்தனைவருடம் படிக்கவேண்டும்? படித்ததுமாத்திரம் போதுமா ?

சா. பழையநூல்களைப் பரிசோதித்தல், புதியநூல்களைச்செய்தல் என்னும் இரண்டனுள்ளே அரியசெயல் யாது ?

எ. நூலுரைகளை அச்சிடுங்கால் மூலபாடங்களைச் சந்தி பிரித்து அச்சிடவேண்டுமோ? பிரியாமல் அச்சிடவேண்டுமோ? "அகரமுதலவெழுத்தெல்லாம்" என்னும் மூலபாடத்தை "அகரம், முதல, எழுத்து எல்லாம்" என்று பிரித்துவிட்டாற் பக்கிசைத்துப் படிப்பவர்க்குத் தட்டுளுப்புவாராதோ? முன்னோர் எங்ஙனம் செய்தனர்?

அ. சிறுவர்படிக்கும் வசனபுத்தகங்களிலேவருஞ் சொற்றொடர்களை முற்றுகப் பிரித்துவிடவேண்டுமோ? பிரிக்கவேண்டிய சிலவற்றை மாத்திரம் பிரித்துவிடவேண்டுமோ? கற்கட்டு, விற்பூட்டு, பொற்பாத்திரம், பஃறொடை, மறைக்காட்டுப்பதிகம் என்பவைகளைக் கல் கட்டு, வில் பூட்டு, பொன் பாத்திரம், பல் தொடை, மறைக்காடு பதிகம் எனப் பிரித்துவிடுங்கால் அது சிறுவர்க்கு இலகுவாய் முடியுமா? கடினமாய் முடியுமா? அறிஞர்க்குப் பிழையாய்முடியுமா? சரியாய்முடியுமா?

கூ. பாட்டுவடிவாக நூல்செய்தலா? வசனவடிவாக நூல்செய்தலா? அரியது யாது? நூல்செய்தலா? உரைசெய்தலா? அரியது யாது?

க0. இலகுவாகும் என்று காலி, சுமார், ஆஜர் முதலிய திசைச்சொற்களை எழுதிவிடுதலும் கிருஷி, கஷ்டம், கக்ஷி முதலிய வடசொற்

களை எழுதிவிடுதலும், எழுத்திலக்கணம் படிப்பிக்குமுன் சொல்லிலக்கணம் படிப்பித்தலும் மாணவகர்க்கு இலகுவாய்முடியுமா? கடினமாய் முடியுமா?

கக. வழுவில்லனவாகவும், எளிதில் அறிதற்பாலனவாகவும் நாவலரவர்களாலே மாணவகர்பொருட்டுச் செய்யப்பட்ட புத்தகங்கள் சிலராலே நொதுமலாக விடப்படுதற்கும், பலவகை வழுக்கள் நிறைந்த சில புத்தகங்கள் கொள்ளப்படுதற்கும் காரணம் யாது?

கஉ. மாணவகர்க்கு நியமிக்கப்படும் பாடபுத்தகங்களும், படிப்பிப்போர் தெளிவும், பரீக்ஷைவினாக்களும், செப்புநோக்கமும் வழுவுறுமாயின், மாணவகர்பயன் யாதாய்முடியும்!

கங. காணப்படும் வழுக்களை உலகறிய வெளிப்படுத்தல் நல்லதா? மறைத்துவைத்தல் நல்லதா? வழுக்கள் சொல்வோரை உவத்தல்வேண்டுமா? வெறுத்தல்வேண்டுமா? பெரும்பாலும் வழுவில்லது என்றன்றி ஒன்றும் வழுவில்லது என்று கொள்ளப்படுவதும் உண்டா?

கச. ழகர ளகாரங்களும், நகர னகாரங்களும் சொற்களிலே மாறுபடாமல் வழங்குதற்கு யாது செய்தல்வேண்டும்?

கரு. தமிழ்ப்பாஷையிலே செய்யப்பட்ட நூல்கள் தக்க தமிழுணர்ச்சியுந் தமிழபிமானமுமில்லார்க்குக் காட்டி அங்கீகரிக்கப்படுதலும், பாயிரம் சொல்லப்படுதலும், சரி பிழை தெரிந்துந் தெரியாதும் கொள்ளப்படுதலும் அறிஞர்க்கு யாதாய்முடியும்?

கசு. உபாத்திமார், ஆணுவாத்தி, பெண்ணுவாத்தி, உபாத்தியாயனி, உபாத்தியாயினி, ஆசிரியகாசிநாதர், ஆண்கல்வி, பெண்கல்வி, காக்ஷி, மாக்ஷி, ஐயா அவர்கள், உமாபதிசிவாசாரியார் அவர்கள், பண்டிற் அவர்கள், சுவாமிநாதன் அவர்கள், நாவலர்பெருமான், திரிசிராட்டிரன், ஸ்ரீராமர், ரெத்தினம், பொதிகைமலை, வாழைமீன், திமிங்கிலம் பெரிது, “சாமானிய அல்லதுமந்த” அதான்று, “தமிழ் படித்தவர் பாடபுத்தகம் எழுதமாட்டார்” நதி யோடிக்கொண்டிருக்கையில், சுகாத்தியம், யௌவனதிசை, முற்றிக்கை, பங்கீகாரம், பணைமரம் என்பன வழுவில்லனவாகுமோ? வேறாகுமோ?

கஎ. விளக்கினுர், விளக்கியுள்ளார், எழுதினுர், எழுதியுள்ளார், பாடினுர், பாடியுள்ளார், உரை எழுதப்பட்டது, உரை எழுதப்பெற்றது, கருத்துக் கூறப்பட்டது, கருத்துக் கூறப்பெற்றது என்னும் வினைமுற்றுக்களுள்ளே பொருந்தாதனவும் மங்கலத்துக்கு மாருவனவும் உளவா? இல்வா?

கஅ. உபநியாசம், வியாசம், அன்றேல், ஆகவே, இறவுக்கை, குறிப்பு, ஆசிரியர், கோரிக்கை, பவனம், அற்சிரம், கணையாளி, சீவ பிராணி, பாஷைப்படுத்தல், உருண்டை, துலாக்கோல், கண்டிசின், ஆஷாடபூதி என்னும் சொற்களுக்குப் பொருள்கள் யாவை? பரியாய மாகக் கொள்ளத்தகும் சொற்கள் யாவை? இவற்றுள்ளே சான்றேர் நூல்களிலேவருஞ் சொற்களு முளவா? உளவாயின், அவை யாவை? எப் பொருள்களிற் கொள்ளப்பட்டன?

கசூ. தமிழிலே இடும் கைச்சாத்தின்முன்னே இடப்படும் முதலெழுத்துந் தமிழிலே இடப்படுதல் நல்லதா? வேறுபாஷையில் இடப்படுதல் நல்லதா?

உ0. இன்னசொல்லுக்கு இன்னது பொருள் என்னும் சங்கேதம் நோக்காது கதாநுகதிகநியாயமாகச் சொற்களை வழங்குதலும், இலக்கிய லக்கணங்களிலே முன்னேர்கொண்ட முறைகளை வேறுமுன்றகொள்ளும்வாயிலாலே மறுத்தலும், தமிழபிமானிகளும், அறிஞரும் பிழைகளைத் திருத்தாதுவிடுதலும், தமிழ்ப்பாஷைக்கு யாதாகும்? தமிழ்ப் பாஷை இலக்கணவரம்புடையது என்பது பெரியோர்வாக்கு.

இங்ஙனம்,

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை.

ஒரு செய்யுளுரை.

இத்தமிழ்நாட்டிற் பண்டைக்காலத்துப் புலவர்களாற் பாடப்பெற்ற பாடல்கள், சிறுநூல்களாகவும் பெருநூல்களாகவும் பல அமைந்துள்ளன. அவற்றிற்குச் சில ஆன்றோர்களியற்றிய உரைகளும் அமைந்துள்ளன. அவ்வுரைகள், நூலாசிரியர்கருத்தைச் செவ்வனே விளக்குகின்றன.

ஆன்றோர்களா லுரையியற்றப் பெறாதனவாகிய சில அருமையான நூல்களுக்கு இக்காலத்துப்புலவர்கள் பலர், உரையியற்றி யுவகையெய்துமாறு தமிழ்மக்களுக் குதவுகின்றனர். இவர்கட்கு என்றுந் தமிழுலகம் நன்றிபாராட்டுங் கடப்பாடுடைத்து. அவ்வுரைகளிலே சில, ஆசிரியர்கருத்தையும், உண்மையையும், விளக்குவனவாயும், சில உரைகள் உண்மையை இன்னதென் றறிதற் கேலாதனவாயும் உள்ளன.

அவ்வாறு உண்மைகாணற் கியலாதனவாயிருக்குஞ் செய்யுட்களிலும், உரைகளிலும் ஒன்றாக, ஔவையாரருளிய நல்வழியின் இறுதியிலுள்ள,

"தேவர் குறளுந் திருநான் மறைமுடிவும்
மூவர் தமிழும் முனிமொழியுங்—கோவை
திருவா சகமுந் திருமூலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென் றுணர்"

என்னுஞ் செய்யுளும், இதன் உரையும் உள்ளன.

மேற்கண்ட செய்யுளுக்கு இக்காலத்தாருரை வருமாறு:—

திருவள்ளுவநாயனாருடைய திருக்குறளும், சிறப்பமைந்த நால் வேதமுடிவாகிய உபநிடதங்களும், ஞானசம்பந்தர் நாவுக்கரசர் சுந்தரர் என்னும் மூவரருளிய தேவாரங்களும், வியாசமுனிவரருளிய வேதாந்த சூத்திரமும், திருவாதவூரரருளிய திருக்கோவை திருவாசகங்களும், திருமூலநாயனாரருளிய திருமந்திரமும் ஆகிய இந்நூல்களனைத்தும் ஒரு பொருளே நுதலிவருவன; என்பதே இக்காலத்தாருரையாகும்.

இவ்வுரையின்கண் சில ஐயங்கள் நிகழ்தற் கிடனுண்டு. அவை, செந்தமிழ்ச் செழுநூல்களிற் சிறப்பமைந்தனவாயுள்ளன இத்துணைதானா? இச்செய்யுளுரையிற் கூறப்படும் நூல்களினும் பெருமையாகப்

பேணப்படும்நூல் உள்ளதே; அதனைக் கூறாதகாரண மென்னை? தண்டமிழ் பயிலும் மாணவகர்கள் தெய்வ அன்பையும் நீதியையும் அறிந்துகோடற்பொருட்டு என்புருக்குஞ் செஞ்சொற்பாடற் சமயநூல்களையும், பசுமரத்தாணிபோற் பதியுஞ் செவ்விய நீதிகளைப் புகட்டற்கேற்ற நூல்களையும் கூறுதற் கெடுத்துக்கொண்ட இச்செய்யுளில், செந்தமிழினைஞர்கள், அறிதற்கரிதாயுள்ளனவாய உபநிடதங்களையும் வேதாந்தசூத்திரத்தையுங் கூறியகாரண மென்னை? என்பனவாம்.

இவ்வையங்களைத் தெளிந்துகோடற்கெண்ணி ஆராய்ந்ததில் இவ்வையம்நிகழற் கிடனின்றியே செய்யுளமைந்திருக்கிறதென்று தோற்றுகின்றது. அது வருமாறு:-

தேவர்குறளும் — வள்ளுவநாயனார் வழங்கிய திருக்குறணூலும், திருநான்மறைமுடிவும்—சிறப்பமைந்த நான்மறைமுடிவாகிய பெருமைசான்ற நாலாயிரப்பிரபந்தமும், மூவர்தமிழும்—சம்பந்தர் நாவுக்கரசர் சுந்தரர் ஆகிய வருட்டேயோரளித்த தேவாரமும், முனிமொழியுங் கோவை திருவாசகமும்—வாதவூர் முனிவர் அருளிய திருக்கோவை திருவாசக மென்னும் நூல்களும், திருமூலர்சொல்லும்—திருமூலநாயனாரருளிய திருமந்திரமும் ஒருவாசகமென்று உணர்—ஆகிய இவை யாவும் ஒருபொருணுதலிய தண்டமிழ்நூல்களென் றறிக.

திருநான்மறைமுடிவென்றதற்கு நாலாயிரப்பிரபந்த மென்றும், முனி என்றதற்கு, வாதவூர்முனிவரென்றும் பொருள்கூறிய காரணம் வருமாறு.

சைவசமயத் தமிழர்களுக்கு வேதமாகிய தேவார திருவாசகங்களைக் கூறியவர் வைணவசமயத்தமிழர்களுக்கு வேதமாகிய நாலாயிரப்பிரபந்தத்தையுங் கூறவேண்டுமாகலானும், தாமரைக்கண்ணான் றாட்டுணைமறவாத் தொண்டர் குழாங்களிற் றூயசீர்சான்ற ஆழ்வார்களாற் பாடப்பெற்ற அரும்பெருந் திருமறையாகலானும், நான்மறைகளின்முடிவான மெய்ப்பொருளையே முழக்கும் முதுமொழியாகலானும், இறைவன் திருவுலாப்போங்கால் வடமொழி வேதத்திற்கு முன்னின்று முழங்கிச்செல்லும் பெருமையுடைமையானும், இன்றும் தென்கலைவைணவர்கட் குரிய தூயவேதமாகக் காணப்படுதலானும், திருநான்மறைமுடிவென்பது நாலாயிரப்பிரபந்தமே யென்க.

இச்செய்யுளியற்றிய ஔவைப் பிராட்டி சைவசமயத்தைச் சார்ந்தவராகலின், நாலாயிரப்பிரபந்தத்தைக் கூறார்; உபநிடதங்களையே கூறினார்; எனின்; இச்செய்யுளின் முதற்கண்கூறிய திருக்குறள் எச்சமயத்தோர்க்கும் ஏற்புடைத்தான இன்றமிழ்ப் பெருமறையாகலானும், உபநிடதங்களும் அறுவகைச்சமயத்தார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தனவாகலானும், இச்செய்யுள் சைவவைணவர்களாகிய இருமதத்தினர்க்கும் ஒப்பக் கூறியதாகலானும், பண்டைக்காலத்தே சமயப்பொருமை மிகுதியாக இன்றென்பது தெளிவாகலானும், இது சமயச்சார்பாகக்கூறியதன் றென்க.

முனியென்பது வாதவூரடிகளுக்கே பொருந்துமாதலானும், நிலையிலாப்பொருளனைத்தையும் நில்லாவெனவுணர்ந்து நீத்த பெருந்தகையாராதலானும்,

'கற்றவாதவூர் முனிவரையழைத்து, என்றும்'
'மரித்தமனமும்புளகமுமாய்நின்றார்வாதவூர்முனிவர்' என்றும்,
'இனியமாமுனிவர்' என்றும்,
'செல்வமாமுனி' என்றும்,
'பாடன்மாமுனிவர்' என்றும்,
'பின்னியல்முனிவர்' என்றும்,
'நன்முனியடிவிடென்று நாயகனருளிச்செய்தான்' என்றும்,
'அறந்தருமுனிவன்' என்றும்,

பண்டைப்பனுவல்களில்வழங்கும் பெருவழக்குண்மையானும், முனியென்பது வாதவூர்முனிவரையே யென்க.

இவ்வுரையை முத்தமிழ்த்துறையின்முறைபோகிய உத்தமப்புலவர் ஆய்ந்து உண்மையைவெளியிடுமாறு வேண்டுகின்றேன். எனது சிற்றறிவுக்கெட்டியமட்டும் வரைந்த இவ்வுரையிற் காணுங் குற்றங்கட்காக என்னை அறிவுடையார் கடைக்கணிப்பாராக.

இங்ஙனம்,

மாணவன். சா. சிதம்பரன்,

கரந்தைத்தமிழ்ச்சங்கம்.

அணிற்பிள்ளையின் அருமைத்தொண்டு

—:0:—

"அணிலெனும்பிராணி யயோத்திராமனுக்
குதவிசெய்ததா யுலகெலாங்கூறும்."

அணிலெனும் பிராணியின் சிறுமை யென்ன? அயோத்தி ராமபிரானின் பெருமை யென்ன? இவருக்கு இவ்வற்பப்பிராணி யென்னஉதவியை யெவ்வாறு எப்பொழுது செய்தது? என்று விசாரிக்குங்காலத்தில் ஸ்ரீராமபிரான் திருவணைகட்டியகாலத்தில் இது தன்னாற்கூடியஉதவியைச் செய்யவேண்டுமென்றுட்கொண்டு சமுத்திரத்தில் மூழ்கிவந்து சமுத்திரக்கரை மணலிற்புரண்டு உடலில் ஒட்டிய மணலைத் திருவணையிற்சேர்த்தது. இவ்வாறு திருவணை நிறைவேறுகிறவரையிற் செய்தது. கருணையங்கடலாகிய ஸ்ரீராமமூர்த்தி அன்புமேலீட்டாற்செய்யும் அணிலின் திருத்தொண்டிற்குத் திருவுள்ளமகிழ்ந்து அதன்முதுகிற் றடவிக் கொடுத்த திருக்கைவிரலடையாளமே அதன்முதுகில்தோன்றும் அடையாளமென்பர்.

இவ்விஷயம், கம்பராமாயணம் சேதுபந்தனப்படலத்திற் காணப்படவில்லை. வான்மீகத்திலும் இல்லையென்றே வடமொழிவாணர்கள் கூறுகிறார்கள். பின் இச்செய்திவழங்கக் காரணம் என்னவென்றுபார்க்குங்கால், தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வேதாந்தசாரமாகிய திருமாலை (௨௭) இருபத்தேழாம்பாசுரத்தில் இது நன்கு விளக்கப்பட்டிருக்கக் கண்டோம். அப்பாசுரம் இது.

"குரங்குகண்மலையைத்தூக்கக் குளித்துத்தாம்புரண்டிட்டோடித்
தரங்கநீரடைக்கலுற்ற சலமிலாவணிலும்போலென்
மரங்கள்போல்வலியநெஞ்சம் வஞ்சனேனெஞ்சுதன்னால்
அரங்கனார்க்காட்செய்யாதே யணியற்றேனயர்க்கின்றேனே.

இதுபோன்ற அரியவிஷயங்கள் பிரபந்தத்திற் காணப்படுகின்றன. சமயம்நேருங்காலங்களிற் காண்பதை வெளியிடுவோம்.

ஜி. சதாசிவம்பிள்ளை,
நாகை நீலலோசனிப்பத்திராதிபர்,

உ

அகலிகை வெண்பா

இரண்டாம் பதிப்பின் அநுபந்தம்.

(*All rights reserved by the author.*)

முன்னுரை.

1. அகலிகைவெண்பா இரண்டாம்பதிப்பு அச்சிடப்பெற்றபின்பு, காலஞ்சென்ற பிரமஸ்ரீ சிவபுராணப் பிரசங்க சிரேட்டர் சுந்தரேசுவர ஐயரவர்களுடன் ஷை நூலைப்பற்றி நான் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது "கௌதமன் இந்திரன் இருவரும் நீரில் முழுக, எவன் பின்னெழுவானோ அவனுக்கே அகலிகை உரியவள்" என்று பிரமதேவர் கூற, இருவரும் முழுகக் கௌதமர் பின்னெழுந்து அகலிகையை அடைந்தாரென்னும் கதையேயன்றி, அந்தப் பிரமதேவரே "எவன் முன்னும் பின்னும் முகமுடைய பசுவை முன்பாகக் கண்டு மூன்றுமுறை வலஞ்செய்துவருவானோ, அவனே அகலிகைக்கு நாயகனாவான்" என்றுகூற, இந்திரன் மேகவாகனமேறி உலகெல்லாந் தேடாநிற்பப், பிரமசாரியாயிருந்த கௌதமரைக் கிருகஸ்தராக்க நெடுங்காலம் கருதியிருந்த நாரதர் சந்தித்து, அத்தகைய ஒரு பசுவினிடம் கொண்டுபோய்விட்டு, அதனை வலம்வரச்செய்து, அகலிகையை அடையச்செய்தாரென்னும் வேறொரு கதையுமுண்டென்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

2. இவ் விரண்டுகதைகளுள் முதலாவது, அகலிகைவெண்பா இரண்டாம்பதிப்பில் "ஆரமுதொ" என்னும் 10-ம் பாட்டிற் கூறப்பட்டுள்ளது. அதனோடு இரண்டாவதனை முரணாமற் சேர்த்தற்கு இன்றியமையாத அளவு அந்தப் பாட்டின் இறுதியடியை மாற்றிக்கொண்டு பாடிய புதுப்பாட்டுக்களே இந்த அநுபந்தத்தில் அடங்கியிருக்கின்றன.

3. அந்தப் புதுப்பாட்டுக்களை அகலிகை வெண்பா மூன்றாம்பதிப்பு வெளிவருவதாயிருந்தால், அப்போது அதனோடு சேர்த்துப் பதிப்பிக்கலாமென் றிருந்தேன். அவைகளைப் பார்வையிட்ட எனது நண்பர், திருநெல்வேலி ஹிந்து காலேஜ் தலைமைத்தமிழ்ப்பண்டிதர், மகா-ள-ள-ஸ்ரீ மே. சொ. சுப்பிரமணிய கவிராயரவர்கள் இப்பொழுதே வெளியிடல் நலமென்று கூறியதற்கிணங்கி, இந்த அநுபந்தத்தை வெளியிடலானேன்.

4. இவ் வநுபந்தத்தில் வரும் பாட்டுக்களுக்குக் குறிப்புரை அதனதனடியிற் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

5. ஷை பாட்டுக்களின் கருத்து விளங்கும்படி எழுதிய வசனம், பாட்டுக்களடங்கிய பகுதிக்குப்பின், இடையீடின்றி ஒருசேர வாசிக்கும்படி, ஒரு தொகுதியாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வப் பாட்டுக்குரிய வசனப் பகுதியின் தொடக்கத்தில் பாட்டுக்களின் எண்கள் ஓர் ஓரத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டிருத்தலால், ஒவ்வொருபாட்டுக்குரிய உரையையும் பகுத்துத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

6. அகலிகைவெண்பா இரண்டாம்பதிப்பில் உள்ள 10-ம் பாட்டையும் அதற்குரிய வசனபாகத்தையும் நீக்கிவிட்டு, அவற்றிற்கு மாறாக முறையே இவ் வநுபந்தப் பாட்டுப்பகுதி வசனப்பகுதிகளை வாசித்தல் வேண்டும்.

7. இவ் வநுபந்தக் கையெழுத்துப்பிரதியைப் பார்வையிட்டுத் திருத்தங்கள் குறிப்பித் துதவிய பல வித்துவநண்பர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த வந்தனங்க ளுரியன.

8. ஷை பாட்டுப்பகுதி வசனப்பகுதிகளில் உள்ள "குற்றங் களைந்து குறைபெய்து வாசித்தல்" செய்யும்படி கற்றோரை வேண்டிக் கொள்கின்றேன்.

24-3-1921.
திருநெல்வேலி. } வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார்.

உ

அகலிகைவெண்பா

இரண்டாம் பதிப்பின் அநுபந்தம்.

அகலிகையைக் கௌதமர் அடைந்தவரலாற்றை இந்திரன் நினைவுகூர்தல்.

[6-ம் பாட்டுமுதல் (இவ் வநுபந்த முழுதும் உள்பட) 43-ம் பாட்டில் 'உய்வதரிது' என்பதுவரையும் உள்ளவை யாவும், சபையிலிருக்கும்போது இந்திரனுக்கு அகலிகையின் ஞாபகம் வரக் காமபரவசனாகி அவள் விஷயமாக முன் நிகழ்ந்தவற்றை அவன் தானே நினைந்தவையேயன்றி யாருக்கும் தெரிவித்தனவல்ல வென்பதை வாசிப்போர் கவனித்தல் வேண்டும். இவ்வாறே 45முதல் 68-ம் பாட்டுவரை யுள்ளவையும் அவன் நினைந்தவையே.]

அகலிகையை அடைதற்குப் பிரமதேவர் நியமித்த முதற் சபதம்.

ஆரமுதொ டன்னாள்தோன் றந்நாளே யான்காதல்
கூர,மயல் கோதமனுங் கொள்ள,அயன்,—நீர்மூழ்கி
முன்னெழுந்தார் தோற்பர்என, மூழ்கினேம்; மூழ்க, அவன்
பின்னெழுந்தான்: தோற்றேன். பிறகு, —

அன்னாள்—அப்படிப்பட்டவள்—அகலிகை. கோதமன்—கௌதமன். அயன் - பிரமன். 10.

இரண்டாஞ் சபதம் நியமிக்கும்படி பிரமதேவரை இந்திரன் வேண்டல்.

வேத,இவன் கும்பகமா வித்தை மிகப்பயின்ற
சாதனையின் நீருள்நனி தங்கினான்:—நீதி
தவறு தெமக்குச் சமமாம் ஒருசூள்
நுவல்வாய் பிறிதென்றேன் நொந்து.

வேத—பிரமனே. கும்பகம் மா வித்தை—மூச்சடக்குதலாகிய பெரிய வித்தை. பயின்ற சாதனையின்-பழகிய பழக்கத்தால். நனி - (என்னினும்)

மிக (நெடுநேரமாக). பிறிது ஒரு சூள் நுவல்வாய்=வேறொரு சபதம் கூறுவாயாக. 10-1.

சீசி! இனையமொழி செப்புதலும் சீர்மைத்தோ!
ஆசை மதியை அழித்ததோ!—நீசர்
புகலுமொழி சொற்றாய்! புரந்தர,போ! போபோ!
அகலஒழி! என்றான் அயன்.

சீர்மைத்தோ - சிறப்புடையதோ. சொற்றாய் - சொன்னாய். புரந்தரன் - இந்திரன். அயன் - பிரமன். 10-2.

என்னலுமே, கோதமனும், ஈசன் திருவருளால்,
இன்னமும்யான் வெல்வேன்: இவன்நொந்து—சொன்னபடி
வேறுசூள் கூறுவாய் வேத, எனப்,பிரமன்
கூறினான் வேறு குறித்து.

என்னலுமே - என்று சொன்னவுடனே. 10-3.

எதிரியே சூள்வே றியம்பென் றதனால்
புதுமையா ஓர்சூள் புகல்வேன்:—இதுவே
இறுதி: பிறிதொன் றினிமேல் இசையேன்:
உறுதி: இது நன் குணர்.

புதுமையா - (1) புதியதாக; (2) ஆச்சரியமானதாக. 10-4.

இரண்டாம் சபதம்.

முன்போலப் பின்னும் முகமுடைய ஓர்பசுவை
முன்பாகக் கண்டதனை மூன்றுமுறை—அன்பா
வலம்வருதல் செய்ய வலவன்எவன்? அன்னான்
வலவன்எழில் கூர்இம் மகட்கு.

வ(ல்)லவன் – (1) வல்லமையுடையவன்; (2) கணவன். எழில்-அழகு. கூர் – மிகுந்த. மகட்கு – பெண்ணுக்கு. 10-5.

இரண்டாம் சபதத்தைப் பற்றி இந்திரன் எண்ணுதல்.

என்ன அயன் கூற, எனக்கே இது நன்றென்
றுன்னி,இவன் காலால் உழந்து திரிந்—தன்னபசுக்
காண்பனலன்; கார்மேற் கடிதெவணும் போய்க்கண்டு
மாண்பொடிவண் மீள்வல் மகிழ்ந்து.

இது - இந்தச்சபதம். உழந்து - பிரயாசப்பட்டு - வருந்தி. காண்பன லன் — காணமாட்டான். எவணும் → எங்கும். இவண் — இங்கே. மீள்வல் - திரும்புவேன். 10-6.

அணிலேற விட்டநா யாகஇவன் ஏங்க,
மணிலேஇம் மாதை மணந்து,—விணுளோர்
குடிமைஇவள் கொண்டரசு கொள்ள, அடிமைக்
கடிமையென வாழ்வேன் அமர்ந்து.

“அணில் ஏறவிட்ட நாய்போல” என்பது ஒரு பழமொழி. தான் பிடிக்கமுயன்ற அணிற்பிள்ளையைத் தான் ஏறக்கூடாத மரத்தின்மேல் ஏறவிட்டு ஏங்குகின்ற நாய்போல என்பது கருத்து. குடிமை(யை)— குடியாந் தன்மையை-குடிகளாவதை. அமர்ந்து-திருப்திப்பட்டு அமர்ந்து. அமரர்க் கரசனுக வாழ்தலினும் அகலிகைக் கடிமையாக வாழ்தல் அதிக இன்பந்தருவதாக, இந்திரன் கருதினன். 10-7.

உரைமகளைக் கொண்ட உலகீன்ற தேவும்
மரைமகளைக் கொண்டநெடு மாலும்—வரைமகளைக்
கொண்ட அரனும்இவட் கொண்டஎனை நேரார்;வே
றண்டர் தமில்நேர்வார் ஆர்?

உரை — சொல். உரைமகள் → சரசுவதி. மரை — தாமரை. மரைமகள் - இலக்குமி. வரை - மலை. வரைமகள் - பார்வதி. இவட் கொண்ட- இவளைக் கல்யாணஞ்செய்துகொண்ட. நிச்சயம் பற்றி எதிர்காலம் இறந்த காலமாகக் கூறப்பட்டது. 10-8.

அனையமினர், தங்கொழுநர் ஆகத்தோர் பாகம்
மனும்இடம்எய் பேதையர்;இம் மாதோ,—தனதுரியோன்
உள்ளம் முழுதும் உறையுளாக் கொள்ளைகொளும்
கள்ளம் மிகுசமர்த்தி காண்.

தனது உரியோன் — தன் கணவன். உறையுள்—இருக்குமிடம். ஆகத்தோர்பாகமென்றது தத்தம் கணவர்தேகத்தில் சரசுவதி நாவையும், இலக்குமி மார்பையும், பார்வதி இடப்பாகத்தையும் உறைவிடமாகக் கொண்டதை. 10-9.

இவர்காதற் கேள்வன் இதயத்தே வாழ்வை
இவள்போலப் பெற்றிலே மென்றோ—அவருள்
ஒருத்தி வெளுத்தாள் ஒருத்தி சிவந்தாள்
ஒருத்தி பசந்தாள் உடம்பு.

இவர்தல்—ஏறுதல் — மிகுதல். பசந்தாள் — பச்சைநிறம் அடைந்தாள். தன் கணவன் இருதயத்தில் இவள் வாழ்தல்போல, நம் கணவன் இருதயத்தில் நாம் வாழப்பெற்றோமில்லையென்று கருதியோ, என்பது முதலிரண்டடியின் கருத்து. 10-10.

அவரெலாம், அவ்வவர்தம் அன்ப ருடலைத்
தவிருறு தெக்காலும் சார்ந்து—தவருக்(கு)
உடலொடுட லானார்: உயிரொடுயி ரானுள்
இடுகுமிடை இம்மா தெனக்கு.

அன்பர் - கணவர். தவிருறு - நீங்காமல். தவருக்கு - (தங்கள் தங்கள்) கணவருக்கு. இடுகுதல் - சுருங்குதல். 10-11.

கண்ணின்மிகு கண்ணுய்க் கருத்தின் மிகுகருத்தாய்
ஒண்ணுயிரின் மிக்க உயிராமிப்—பெண்ணினொடு
வாழ்கின்ற வாழ்க்கையே வாழ்க்கை: பிறவாழ்க்கை
தாழ்வன்றி வேறின்று தான்.

ஒண் உயிர் - (உடலோடு) பொருந்திய உயிர். 10-12.

இந்திரன் இரண்டாம்சபதத்தை நிறைவேற்றமுயன்று
தவறி வருந்தல்.

என்று பலபலவும் எண்ணிக் கருமுகில்மேற்
சென்று திசைமுழுதும் தேடினேன்—துன்றும்
இருளைமுகில் மின்னி இரிக்க, இரவும்
துருவிமிக நொந்தேன் துயர்ந்து.

துருவி - தேடி. துயர்ந்து - துன்புற்று. "தூமமென் கூந்தற் செவ்வாய்த் துடியிடை துயர வன்றோ" நைடதம். 10-13.

பூதலத்தும் கண்டிலன்,யான் போற்றும் புலவர்உறை
மீதலத்தும் கண்டிலேன், மேதினிக்கீழ்ப்—பாதலத்தும்

கண்டிலன்அவ் ஆவதனைக் காணுமே உள்ளத்துக்
கொண்டதுயர் சாலக் கொடிது.

யான் போற்றும் - என்னால் காக்கப்பெற்ற. ஆ—பசு. 10-14.

இரவுபகல் யான்பலநாள் எவ்வயினுந் தேடிக்
கருவிமுகில் மேலலைந்தும் காணு—ஒருபசுவைக்
கோதமன்ஓர் காற்கண்டான் கொல்லோ வெனமரண
வேதனையை உற்றேன் வியர்த்து.

வயின் - இடம். கருவி - காரணம். கருவிமுகில்—(உலகம் வாழ்தற்குக்) காரணமான (மழையைப் பெய்யும்) மேகம். வியர்த்து - வேர்த்து. 10-15.

நாரதர் உதவியால் கௌதமர் இரண்டாம்சபதத்தை நிறைவேற்றல்.

இவ்வா றுளைந்தலைந்தேன் யான்.அப் பசுக்காண,
எவ்வா றெனினும், இறைவன்அருள்—செய்வான்,
பெருந்தவந்தான் செய்வெனென்று, பிஞ்ஞகனைச் சிந்தை
புரிந்திருந்தான் கோதமன்அப் போது,

உளைந்து - மனவருத்தமுற்று. செய்வான்-செய்யும்படி. பிஞ்ஞகன்-சிவன். சிந்தைபுரிதல் - தியானித்தல். 10-16.

சோதிஒன்று வானில்நெடுந் தூரத்தே தோன்ற,அவன்
யாதிதென்று சிந்தித் திடுமுனம்,அச் - சோதி
நெருங்க,மிளிர் செம்மேனி நீள்சடைகண் டீசன்
இருங்கருணை செய்துவந்தா னென்று

யாது இது என்று. இருங் கருணை - பேரருள். 10-17.

பாரதன்மேல் வீழ்ந்து பகவ! எனத்தொழுதான்
நாரதனுங் கன்னவனை நாரதனால்—வாரி
எடுத்திருகை கொண்டுதழீஇ என்நேய, இங்கண்
அடுத்ததனை யான்அறிவ னால்.

ஆங்கு —(தொழுத) அவ்விடத்தில். நார் — அன்பு. நாரதனால்—அன்பினால் - அன்போடு. இங்கண் - இங்கே. அடுத்தது - சம்பவித்தது - நிகழ்ந்தது.

பிருந்த தூரத்திலே கேவலம் பகுத்தறியக்கூடாத சோதிமயமாக வும், குறைந்த தூரத்திலே சிவந்த உடலும் சடையும் புலப்படத் தான் தியானித்துக்கொண்டிருந்த சிவனேயாகவும், (சிவனென்றெண்ணிக்கீழே விழுந்து தொழுது கிடந்த தான் தூக்கி நிறுத்தப்பட்டபோது) சமீபத் திலே தன் சிநேகிதனுகவும் கௌதமர் கண்டது நாரதர் உருவை. 10-18.

ஒருவன் தனதுள்ளத் துள்ளுவது, சேய்த்தின்
மருவும் பிறன்தன் மனத்தே-தெரிதல்,
இனியதோர் அற்புதமே யென்னினுமெய் யன்றோ?
அனையதாம் தூர உணர் வால்,

சேய்த்தின் - தூரத்தில். பிறன் - மற்றொருவன். தூர உணர்வு - தூரத் தில் உணர்தல். இதனை ஆங்கிலசாஸ்திரிகள் 'டெலிபதி' என்பர். இவ்வாறு "உணர்ச்சியொத்தல் பிசிராந்தையார்க்கும் கோப்பெருஞ்சோ ழற்கு முண்மை புறப்பாட்டிற் கண்டது" என்பது ஸேது ஸமஸ்தான வித்வான் ஸ்ரீ இராகவையங்காரவர்கள் தெரிவித்தது. 10-19.

மனக்கவலை நீஉற்ற வாறென்உளம் ஓர,
நினக்கவலம் நீக்கும் நிமித்தம்—உனைத்துனினேன்:
துன்பம் அரையாம் துணைவரது கூட்டத்தால்
இன்பம் இரட்டியா மே.

அவலம் - மனக்கவலை. "நெஞ்சத் தவல மிலர்" குறள் 1072. பின் இரண்டடியும் ஓர்ஆங்கிலப் பழமொழியின்கருத்தைத் தழுவியது. 10-20.

உனைப்பிரம சாரியென ஓதல் ஒழிய,
மனைக்கண்உனை மாதொடியான் வைக்க,—நினைத்த
நெடுநாள் நினைவு நிறைவேறு காலம்
கடிதே புகுந்துளது காண்.

கடிதேபுகுந்துளது — (எதிர்பார்த்ததினும்) விரைவாக வந்திருக்கின் றது. 10-21.

அயல்வய் தொழுவில்ஓர் ஆயிரஆ உண்டால்,
வயவார் பருவமிதால், வாளா—முயலாதே,
முன்னோடு பின்னும் முகமுடைய ஓர்பசுவை
என்னோடு காண்வா என,

வயவு ஆர் பருவம் இதால் - இது (அப்பசுக்கள்) கருப்பம்நிறைந்திருக்கும் காலமாதலால். வாளா முயலாதே — (அப்பசுவைக்காணத்தக்க இடமாகிய அந்தத் தொழுவைவிட்டு வேறு இடங்களில்)வீணே (தேடும்) முயற்சி செய்யாமல். 10-22.

இப்பாரில் ஓர்கன் றிரண்டுமுகம் முன்புறம்வாய்
உற்பாதம் யான்கண் டுளனெனினும்—எப்பாலும்
உற்றபசு முன்பின்முகம் உள்ளதனைக் கண்டிலேன்,
நற்றபசு செய்நா ரதா,

உற்பாதம் - (இயற்கைக்கு மாறுன) பிறவி. எப்பாலும் உற்ற பசு- எங்கும் உள்ள பசுக்களுள்ளே. நற் றபசு - நல்(ல)தபசு. 10-23.

என்ன,அவன் வாய்பேசா திட்டன் கரம்பற்றிச்
சொன்னதொழு உய்த்தத் தொழுவினுறும்—நன்னிரையுட்
சூலுளையும் ஓர்பசுவைச் சுட்டி, முகம்அதன்பின்
பாலும்உள தாங்குற்றுப் பார்

எ(ன்)னலும் - என்று சொன்னவுடனே. சொன்ன - முன் சொல்லப் பட்ட. நல்(ல)நிரை (- பசுக்கூட்டம்). சூல் உளைதல் - பிரசவவேதனைப் படுதல். 10-24.

என்ன, அவன்,என்னை எள்ளுதியோ நீஎன்று
பன்னு முனம்அப் பசுவினது—பின்னொர்
முகந்தோன்ற மூன்று முறைவலம்வந் துள்ளம்
உகந்தான்தன் தோழனைநோக் குற்று,

எள்ளுதியோ - பரிகாசம்பண்ணுகின்றாயோ. பின் ஓர்முகம் - பிற்புறத்தில் ஒரு முகம் (-பிறந்துகொண்டிருக்கும் கன்றின்முகம்.) 10-25.

நாரதருக்குக் கௌதமர் நன்றியறிவு கூறல்.

அவலமெலாம் நீக்கும் அரனடியைச் சிந்தித்(து)
அவனருளால் வேட்ட தடைந்தேன்—அவனடிகள்
வாழி! அவனேபோல் வந்தென்னை வாழ்வித்தாய்
வாழி! பலநலமும் வாய்ந்து.

அவலம் - மனக்கவலை, வேட்டது - விரும்பியது, 10-26.

உடுக்கை இழந்தவன்கை யொப்ப உடனே
இடுக்கண் களைந்தாய்; எனக்குக்—கிடைக்கரிய
தேவியையோ ஈந்தாய்; சிறியனேன் ஆவிக்கோர்
ஆவியையே ஈந்தாய்: அறி.

உடுக்கை - உடை. இடுக்கண் - துன்பம். 10-27.

விண்ணுடைநான், சேந்தொளிரும் மேனி சடைகண்டு,
கண்ணுதலே யென்று கழல்பணியப்—பண்ணும்
உருவாலும் உன்னியதை உன்னியவா றீந்த
அருளாலும் ஈசனொத்தா யால்.

சேந்து ஒளிரும் - சிவந்து பிரகாசிக்கும். 10-28.

மின்னை அளித்தாய்க்கு வேறொருகைம் மாறுமிலேன்
என்னை யளித்தேன். இறைவன்நேர்—உன்னினால்,
உன்னையலால் இல்லை: உனதுடைமை யானதனால்,
என்னையலால் என்நேர் இலை.

மின்னை - (எனக்கு என் உயிரினும் இனியவளும் எல்லாப்பொருள் களினும் சிறந்தவளுமாகிய) அகலிகையை. அளித்தாய்க்கு - கொடுத்த உனக்கு. உன்னினால் - ஆராய்ந்து பார்த்தால். 10-29.

என;நா ர தன்முகமன் எற்றுக்(கு?)யான் வேறோ?
உனினால் இருவேம் ஒருவேம்:—நினின்நான்வே
றல்லேன் எனின்நீவே றல்லாய். இஃதெல்லாம்
வல்லாய் அறியாயோ? மற்று.

முகமன் - உபசாரவார்த்தை. எற்றுக்கு-எதற்கு. உ(ன்)னினால்.நி(ன்) னின் (நின்று), எ(ன்)னின் (நின்று). மற்று - அசை. 10-30.

இருவேம் ஒருவேமா எய்தலா னன்றே,
ஒருநீ உனதுள்ளத் துள்ளே—கருதியதென்
உள்ளம் உணர,உனை உற்றேன்; எனைவேறாக்
கொள்ளல் தகுதிகொலோ? கூறு. 10-31.

அகலிகையைக் கௌதமர் அடைதல்.

நான்முகமன் வேண்டலேன்; நங்கை தனையடைவான்,
நான்முகமன் ஆணைபெறல் நன்றென்று,—பான்மிகநல்(கு)
ஆத்தானம் ஆம்தொழுநீத் தன்பனொடு சென்றலரோன்
ஆத்தானம் தன்னை அடைந்து,

முகமன் - துதிமொழி. நால் (-நான்கு) முகம் (உடைய) மன் (-இறைவன்)-பிரமன். பால் மிக நல்கு ஆ தானம் ஆம் தொழு-பால் மிகுதியாகக் கொடுக்கும் பசுக்களின் இடமாகிய தொழு. அலரோன் - பிரமன். ஆத்தானம் - சிறந்த உறைவிடம். 10-32.

சூள்முடித்த வாறுரைத்தான். 'தோகை மணத்தினை இந்
நாள்முடிக்க' என்று நளினத்தோன்—சூள்முடித்த
கோதமற்கம் மாதைக் கொடுத்து விடைகொடுத்தான்,
மாதவத்தர் சென்றார் மகிழ்ந்து.

தோகை மணத்தினை இந் நாள் முடிக்க—அகலிகை கல்யாணத்தினை இன்றைத்தினமே நிறைவேற்றிடுக. நளினம்- தாமரை. நளினத்தோன்- பிரமன். 10-33.

இமையா விழிகொண் டிளைப்பா றிடற்கும்
அமரா தலைந்தனைய ஆவைக்—கமையோடு
தேடுநாள் அந்தோ! செவியுற்றேன் இவ்எல்லாம்.
வாடினேன் என்செய்வேன் மற்று.

கமை - பொறுமை. இவ் - இவை. 10-34.

முகில்மிசைநான் மூவுலகு முற்றும்போய் எய்தா
அகலிகைதான் நொய்தின் அவன்கைப்—புகுதல்,
முடவனது வாயுள் முகில்தோய் கிளைத்தேன்
வடிதலினை நேருறுமால் வாய்ந்து.

மூ உலகு - மூன்று உலகம். நொய்தின் - எளிதாக. அவன்கைப் புகுதல் - (கௌதமன் தழுவும்படி அவனுடைய இரண்டு) கைகளின் உள்ளே செல்லுதல். கிளைத்தேன் - கொம்புத் தேன். வாய்ந்து (வாய்க்கு நேராக வாய்ந்து) வடிதலினை நேருறும். ஆல் - அசை. 10-35.

வெந்தீயில் வீழ்ந்து வெதும்பி எழுந்தார்,அச்
செந்தீயில் வீழ்ந்த செயலென்ன,—அந்தோ!
ஒருமுறைதுஞ் சுற்றார்மீட் டோர்முறைசெத் தென்ன,
இருமுறையும் தோற்றேன் இனைந்து.

துஞ்சுற்றார் — செத்தார். செத்தென்ன — செத்தாலென - செத்தாற் போல. இனைந்து - வருந்தி. 10-36.

முற்றிற்று.

உ

அகலிகை வெண்பா

இரண்டாம்பதிப்பின் அநுபந்த வசனம்.

அகலிகையைக் கௌதமர் அடைந்த வரலாற்றை இந்திரன் நினைவுகூர்தல்.

[6-ம்பாட்டின் வசனமுதல் (இவ்வநுபந்தம் உள்பட) 43-ம்பாட்டு வசனத்தில் 'அரிதாயிருக்கிறது' என்பதுவரையும், சபையிலிருக்கும் போது, இந்திரனுக்கு அகலிகையின் ஞாபகம்வரக், காமபரவசனாகி, அவள்விஷயமாக முன் நிகழ்ந்தவற்றை அவன் மனத்துள் நினைந்து கொண்டதேயன்றி, யாருக்கும் வாய்விட்டுத் தெரிவித்ததன்றென்பதை வாசிப்போர் கவனத்தில்வைத்துக்கொண்டு வாசித்தல் வேண்டும்.]

அகலிகையை அடைதற்குப் பிரமதேவர் நியமித்த முதற்சபதம்.

10 தேவர்கள் அமிர்தம் பெறுதற்காகக் கடலைக்கடைந்த காலத்திலே உண்டாகிய உண்ணமுதத்தோடு அந்தப் *பெண்ணமுதும் தோன்றினாள். அவள் தோன்றிய அப்பொழுதே, †நானும் கௌதமனும் அவளைக் காதலித்தோம். அவ்வாறு காதலிக்கவே, எங்களில் எவன் அவளைப் பெறுதற்குரியனென்று முடிவுசெய்தற்காகப் பிரமதேவர் எங்களைநோக்கி 'நீங்கள் இருவீரும் இந்தக் கடல்நீர்க்குள் முழுகுங்கள், உங்களில் எவன் பின் எழுவானோ அவனே இவளுக்கு நாயகன்' என்றார். அப்படியே நாங்கள்முழுக, நான்முன்னெழுந்துவிட்டேன். எனக்குப் பின் அவன் எழுந்தான். இவ்வாறாக, யான் தோற்றதனால் ஏங்கி இனிச்செய்யத்தக்கதென்னென்று ஆலோசித்துப் பின்வருமாறு பிரமதேவரைநோக்கிக் கூறினேன்.

---

* அகலிகை.

† இந்திரன்

10- 1 பிரமதேவரே, யானும் யோகஞ்செய்யும்படி நேர்ந்தசமயங்
களில் மூச்சடக்கப்பழகியுள்ளேனுயினும்,

இரண்டாம் சபதம் நியமிக்கும்படிபிரமதேவரை இந்திரன் வேண்டல்.

இவன் அதுவே எப்போதும் செய்வோனுய்
என்னினும் அதிகமாக மூச்சடக்கப் பழகி
யிருக்கின்றுன். ஆதலினுலேதான், இப்
போது நீர் கூறிய சபதத்தில் வெற்றிபெற்றுன். இது இருவருக்
கும் சமமான சபதமன்று. நியாயம் தவறிப்போகாமல், எங்
கள் இருவருக்கும் சமமானதாக, வேறெருசபதம் கூறுதல்
10- 2 வேண்டுமென்றேன். உடனே பிரமதேவர் என்மேற்கோபங்
கொண்டு, சீ சீ! இந்திரா, இப்படிப்பட்டவார்த்தைகள் கூறுவது
யோக்கியமாமோ! ஆசையினுலே புத்திகெட்டுப்போனுயோ!.
அயோக்கியர் கூறும் வார்த்தைகளைக் கூறினுய்! போ! போ!
10- 3 தூரஒழிந்துபோ! என்றுர் உடனே, கௌதமன், பிரமதேவரை
நோக்கி ஈசுவரன் கிருபையினுல் நானே இன்னமும் வெற்றிபெறு
வேன்; இவன் வேண்டிக்கொண்டபடியே வேறெருசபதம் நிய
10- 4 மிப்பீராக என்றுன். அப்போது, பிரமதேவர், என்னைநோக்கி,
உன்எதிரியே வேறெருசபதங்கூறும்படி சொன்னதனுல், நான்
புதுமையானதாக ஒருசபதங் கூறுவேன். இதுவே முடிவானது.
இனிமேல் வேறெருசபதமுங் கூறமாட்டேன். இது உறுதி
யென்று நன்றுகத் தெரிந்துகொள்வாயாக.

10- 5 அந்தச் சபதமாவது, முன்புறம்போலப் பின்புறமும் முக
முள்ள ஒருபசுவை எவன் முந்திக்கண்டு

இரண்டாம் சபதம்.

மூன்றுமுறை வலஞ்செய்துவருவானே,
அவனே இவளுக்குக் கணவனுவான் என்பது.

10-6 என்று பிரமதேவர்கூறவே, இந்தச் சபதம் எனக்கே அநு
கூலமானது ஏனெனில், இந்தக் கௌதமன்

இரண்டாம் சபதத்தைப்பற்றி இந்திரன் எண்ணுதல்.

வாகனம் ஒன்றும் இல்லாதவனுதலால்,
காலால் வருந்தி நடந்து திரிந்து தேடி அப்
படிப்பட்ட அருமையான பசுவைக் காண
மாட்டான். நான் மேகவாகனுருடனுப் விரைவாக எங்கும்
சென்று அதனைக் கண்டு, அதனுல் மேன்மையும், மகிழ்ச்சியும்
கொண்டு, இங்கே திரும்புவேன். திரும்பின உடனே

10-7 அகலிகையை அடைந்துவிடுவேன். இவன் *அணிலேறவிட்ட
நாய்போல ஆகி, ஏக்கமடைந்து வருந்த, நான் இவளை இந்த
மண்ணுலகத்திலே கல்யாணம் செய்துகொண்டு, இவளுடன்
விண்ணுலகம் போய், அங்கே என்குடிகளாகிய தேவர்கள் இவள்
குடிகளாக, இவள் கிரீடம் சூடிச் செங்கோல்கைக்கொண்டு அர
சாள, நான் இவளுக்கு அடிமைக்குமடிமையாய்த் தொண்டு
புரிந்துவாழ்வேன். அவ்வாறு வாழ்வது நான் இதுவரை அர
10-8 சாண்ட இன்பத்தினும் அதிக இன்பந் தருவதாம். சரசுவதியைக்
கல்யாணஞ்செய்துகொண்ட இந்தப் பிரமதேவரும், இலக்குமி
யைக் கல்யாணஞ்செய்துகொண்ட அந்தத் திருமாலும், பார்வதி
யைக் கல்யாணஞ்செய்துகொண்ட பரமசிவனும் இவளைக் கல்
யாணஞ்செய்துகொண்ட எனக்குச் சமானமாகார். ஆதலால்
மற்றைத்தேவருள் என்னைநேர்வார் யார் இருக்கின்றார்கள். ஒரு
10-9 வருமிலர். மேற்கூறிய மூன்றுமாதரும் முறையே தங்கள்
கணவரது நாவையும் மார்பையும் இடப்பாகத்தையும் தாங்கள்
வாழும் இடமாகக்கொண்டு, தங்கள் கணவரது உடலையே
அடைந்தார்கள். உடலிலும் முழுதும் அடையாமல் ஒருபாகத்
தையே அடைந்தார்கள். ஆதலால் அவர்கள் அறிவில்லாதவர்
கள். இவளோ, தனது கணவனாகிய எனது (உடலை இலட்
சியம் பண்ணாமல், அதனினும் மிகச்சிறந்த) உள்ளமுழுமை
யுமே தனக்கு உறைவிடமாகக் கொள்ளைகொண்டுவிட்ட கள்ளம்
10-10 மிகுந்த சமர்த்தியாயுள்ளாள். இவள் தன்கணவனது இருதயத்
திலே வாழ்தல்போலத் தாங்கள் தங்கள்கணவரது இருதயத்
திலே வாழப்பெற்றோமில்லையே என்ற ஏக்கத்தினாலோ, அவர்க
ளுள் சரசுவதி வெளுத்தும், இலக்குமி சிவந்தும், பார்வதி
10-11 பசந்தும், நிறமாறிப்போனார்கள். அவர்களெல்லாரும், தங்கள்
தங்கள் கணவரது உடலிலே எப்போதும் நீங்காமல் வாழ்வோ
ராய்த் தங்கள் கணவருக்கு உடலோடுடலானார்கள். இவளோ,
10-12 தன்கணவனாகிய எனக்கு உயிரோடுயிரானாள். கண்ணிற் சிறந்த
கண்ணாகவும் கருத்திற்சிறந்த கருத்தாகவும் உயிரிற்சிறந்த உயி

* அணிலேறவிட்ட நாய்போல என்பது ஒருபழமொழி. தான் பிடிக்க முயன்ற அணிற்பிள்ளையைத் தான் ஏறக்கூடாத மரத்தின்மேல் ஏறவிட்ட நாய் போல என்பது கருத்து.

ராகவும் உள்ள இவளோடுகூடிவாழும் வாழ்வே வாழ்வாவது: மற்றெந்த வாழ்வும் தாழ்வாவதேயன்றி வேறொன்றுமாகாது.

இந்திரன் இரண்டாம் சபதத்தை நிறைவேற்ற முயன்றுதவறிவருந்தல்

10-13 என்று பலபல இனிய எண்ணங்களை எண்ணிக்கொண்டு மேகவாகனத்தின்மீதேறி எல்லாத்திசைகளிலும் சென்று, அந்தப் பசுவை நாடித் தேடுவானாயினேன். பகலெல்லாம் தேடியதனோடு அமையாமல், என் ஏவுதலால் மேகம் மின்னுநின்று இருளை ஓட்டிவிட, இரவு பகல்போலாக, இராக்காலங்களிலும் விடாமல் நான் தேடி அலைந்து நொந்து சோர்ந்து துன்ப
10-14 மடைந்தேன். அந்தப் பசுவை நான் பூலோகத்திலே காணவில்லை. தேவலோகத்திலும் காணவில்லை. பாதாளலோகத்திலேயுங் காணவில்லை. இவ்வாறாக அப்பசுவைக் காணாததனால்
10-15 எனக்கு உண்டாகிய துன்பம் மிகவும் கொடிதாயிருந்தது. இப்படிக் கொடுந்துன்பமடைந்திருந்த சமயத்திலே, யான் விரைவான மேகத்தின்மேலேறிப் பலநாளாக இராப்பகல் ஓயாமல் எங்கெங்கும் அலைந்துதேடியும் காணமுடியாமற்போன பசுவை ஒருவேளை கௌதமன் கண்டுவிட்டானோவென்ற நினைவு தோன்றவே, என் தேகம் வேர்க்க மனம் சாகுந்தருணத்திலுள்ளார்படும் மரணவேதனைபோன்ற வேதனையை அடைந்தது.

நாரதர் உதவியினால் கௌதமர் இரண்டாம் சபதத்தை நிறைவேற்றல்.

10-16 யான் இவ்வாறாக மனவேதனையோடு அந்தப் பசுவைத் தேடி அலைந்துகொண்டிருந்தேன். அவன் அதைத் தான் எவ்வாறாயினும் கண்டுசேருவதற்கு ஈசுவரன் கிருபைசெய்யும்படி அவரை நோக்கித் தவஞ்செய்வேனென்று தியானம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தான். அப்படி அவன் தியானஞ்
10-17 செய்துகொண்டிருக்கும்போது, வானத்திலே, நெடுந்தூரத்திலே, ஒருஜோதி பிரகாசிக்கக் கண்டான். கண்டவன் அது எவ்வாறு தோன்றியது, என்னதன்மையுடையது என்று ஆராய ஆரம்பிக்கும்முன்பே, அந்தஜோதி அவனைநோக்கி விரைந்து சமீபிக்க, அதிலே சிவந்தமேனியும் சடைமுடியும் தோன்ற, தான் தியானித்துக்கொண்டிருந்த சிவபெருமானே பெருங்கருணைபுரிந்து

10-18 பிரத்தியட்சமாகக் காட்சிதந்தருளவந்தாரென்று கருதிப் பூமி
யின்மீதே பகவானே! என்று தோத்திரஞ்செய்துகொண்டு
விழுந்து சாட்டாங்கநமஸ்காரம்பண்ணினான். அப்படி நமஸ்
காரம்பண்ணிய சமயத்திலே கிட்டவந்துவிட்ட *நாரதன் அவனை
வாரியெடுத்து ஆலிங்கனம்பண்ணி, எனது நண்பனே, இங்கே
நடந்ததெல்லாம் நானறிவேன். நீ சொல்லித் தெரியவேண்டிய
தொன்றுமில்லை. எப்படி யறிவே னென்றால், சொல்கிறேன்
10-19 கேள். ஒருவர் மனத்திலே நினைப்பது தூரத்திலேயுள்ள மற்
றொருவருடைய மனத்திலே தோன்றுவது ஆச்சரியமானதாயி
10-20 னும் உண்மைநிகழ்ச்சியன்றோ! அத்தகைய தூரஉணர்ச்சியினா
லே, நீ பிரமதேவர் கூறிய பசுவை எவ்வாறு காண்பது, கண்டா
லன்றி அகலிகையை அடையலாகாதே யென்று கவலையடைந்
தது என்மனத்திலே தோன்ற, உடனே அந்தக்கவலையை நீக்
கும்பொருட்டு நான் உன்பால் வந்தடைந்தேன். ஒருவன் தன்
சிநேகிதனைச் சந்தித்து அளவளாவுங்கால், அவன் கவலையுள்ள
வனாயிருந்தால், அந்தக் கவலை (சிநேகிதனால் பாகிக்கப்பட்டுப்)
பாதியாகுதலும், களிப்புள்ளவனாயிருந்தால், அந்தக்களிப்பு
(சிநேகிதனாற் கூடச்சேர்ந்து அநுபவிக்கப்பட்டு) இரட்டியாத
10-21 லும் அநுபவசித்தமானவை. உன்னை உலகத்தார் 'பிரமசாரி
பிரமசாரி' என்று வழங்குவது ஒழிய, ஓர் அழகிய மனைவி
யுடன் இல்வாழ்வானாகவைக்கும்படி யான் நெடுங்காலமாகக்
கருதியிருந்த கருத்து நிறைவேறுங்காலம் நான் எதிர்பார்த்ததி
10-22 னும் விரைவாக வந்திருக்கின்றது. அதோ தோன்றுகின்ற
சமீபத்திலே உள்ள தொழுவிலே, ஆயிரம் பசுக்கள் நிற்கின்றன.
இந்தக் காலம் பசுக்கள் பூர்ணகர்ப்பமாகியிருக்குங் காலமாத
லால், நீ பார்க்கவேண்டிய முன்னும் பின்னும் முகமுள்ள பசு
வை அங்கேபோய் எளிதிற்காண என்னோடுவா. வேறிடங்களிற்
10-23 காணக்கருதி வீண்முயற்சி செய்யவேண்டாம் என்று நாரதன்

---

* மிகுந்த தூரத்திலே கேவலம் பகுத்தறியக்கூடாத ஓரே பிண்டமான ஜோதியாகவும், குறைந்த தூரத்திலே சிவந்த தேகமும் ஜடைமுடியும் உடையதாகத் தோன்றித் தான் தியானித்துக்கொண்டிருந்த சிவனேயாகவும் (சிவனென்றெண்ணிக் கீழேவிழுந்து தொழுதுகிடந்த தான் தூக்கிநிறுத்தப்பட்டபோது) சமீபத்திலே தன் சிநேகிதனாகவும் கௌதமர்கண்டது நாரதர் உருவை,

கூறக் கௌதமன் அவனைநோக்கி,——இந்தப் பூமியிலே முன்
புறத்திலே இரண்டுமுகமுடைய கன்றை நான் பார்த்திருக்
கிறேனென்றாலும், எந்த இடங்களிலும் உள்ள பசுக்களிலும்
முன்னும் பின்னும் முகமுடைய பசுவொன்றையும் நான் பார்த்த
10-24 தில்லையென்று கூறினான். அதற்கு நாரதன், மறுமொழியொன்
றுங் கூறாமல், அப்படிப்பட்ட பசுவைப் பிரத்தியட்சமாகக்
காட்டுதலே தக்க மறுமொழியாமென்று கருதிக் கௌதமனது
கையைப்பற்றிச்சென்று முன்சொன்ன தொழுவினுள்ளே
கொண்டுவிட்டு அங்கே நின்ற பசுக்கூட்டத்திலே சூலு
ளைந்துகொண்டிருந்த ஒரு பசுவைச் சுட்டிக்காட்டி அந்தப்பசு
வுக்குப் பின்புறமும் முகமிருக்கிறது, கிட்டப்போய் உற்றுப்
10-25 பார் என்றான். அப்படியே கௌதமன் அப்பசுவின் அருகே
போய்ப் பார்த்து நாரதன் சொன்னபடி பின்புறத்தே முகம்
காணப்படாமையால், ஏ, நாரதா, நீ என்னைப் பரிகாசம்பண்ணு
கின்றாயோ? என்று சொல்லஆரம்பித்த தற்சமயத்திலே, அப்
பசுவின் பின்புறத்திலே கன்றின்முகம் வெளிப்பட அதனால்
முன்போலப் பின்னும் முகமுடையதாகத் தோன்றிய அந்தப்
பசுவை மூன்றுமுறை வலம்வந்து, அகலிகையை அடைந்து
விட்டோமென்று மனமுவந்து தன்தோழனைப் பார்த்துக் கூறு
கின்றான்.

நாரதருக்குக் கௌதமர் நன்றியறிவு கூறல்.

10-26. தியானஞ்செய்வோர்களுடைய துன்பங்களெல்லாவற்றை
யும் நிவிர்த்திசெய்யும் சிவபெருமானது திரு
வடிகளைத் தியானித்து அவருடைய திரு
வருளால் யான் அடையவிரும்பியதை அடை
யப்பெற்றேன். அவருடைய திருவடிகள் வாழ்க. அவரே
போல வந்து என்னை வாழ்வடையச்செய்த நீ எல்லா நன்மைக
10-27 ளும் எய்தி வாழ்வாயாக. ஆடை அவிழ்ந்தவன்கை, அவன்
வேண்டாமலே, அதனை உடனே கட்டி உதவுதல்போல, எனக்
குற்ற கவலையை நான் வேண்டாமலே உடனே நீக்கி உதவிசெய்
தாய். நீ எனக்கு என் உயிருக்குயிராகிய அகலிகையைத் தந்த
தனால், சாதாரணமான தேவியைத் தந்தாயல்லை, எனது ஆவிக்கு
10-28 ஆவியையே தந்தாயானாய். ஆகாயத்திலே நீண்ட சடையுடனும்

சிவந்த மேனியுடனும் தோன்றிச் சிவபெருமானேயென்று நான் காலில்விழுந்து கும்பிடச்செய்த உருவினாலும், (நான் அகலிகையை அடைய) எண்ணியதை எண்ணியபடியே அடையும்படி செய்த அருளினாலும் நீ ஈசனை ஒத்தாய்.
10-29 என்க்கு என்னினும் இனியவளும் எல்லாப்பொருள்களினும் சிறந்தவளுமாகிய அகலிகையையே கொடுத்துதவினாய். அவ்வாறு உதவிய உனக்குச் செய்யத்தக்க கைம்மாறு ராசராசர்களிடத்துமே யில்லை. அப்படியிருக்க, என்னிடத்தில் உனக்குப் பிரதிஉபகாரமாகக் கொடுக்கத்தக்கது யாதிருக்கக்கூடியது. என்னையன்றி வேறு ஒன்றுமில்லை. ஆதலால் என்னையே கொடுத்தேன். ஏற்றுக்கொள்வாயாக. உனக்கு உன்னையன்றி ஒரே சமானப்பொருள் உள்ளது. அது ஈசனே. உனக்கு உடைமையாகிய எனக்கு யானே நேர்: என்னையன்றி வேறொரு சமானப்பொருளும் இல்லை. நீங்கள் இருவீரும் அவரவர் அவரவரையொத்தும் ஒருவர் மற்றொருவரையொத்தும் இரண்டு சமானப்பொருள்களை உடையீர்கள். யானோ, உனது உடைமையாகிய காரணத்தால், என்னையன்றி ஒருவரையும் ஒவ்வாமல் ஒரே சமானப்பொருளுடையேனாய் நும்மிருவரினும் அதிகனாகி
10-30 னேன் என்றுபுகழ, நாரதன், அவ்வாறு புகழ்வதைத்தடுத்து எனக்கு உபசாரவார்த்தை எதற்காகக் கூறுகின்றாய்? அந்நியனுக்கன்றோ கூறவேண்டும். நான் உன்னினின்று வேறானவனல்லேனன்றே. ஆராய்ந்துபார்த்தால் நாம் இருவேமும் ஒருவேமே. உன்னினின்று நான் வேறல்லேன், என்னினின்று நீ வேறல்லாய். எல்லாம் தெரிந்த உனக்கு இவ்வுண்மை தெரிந்
10-31 தது தானே. நாம் இருவரும் அபேதமாய் ஒருவராகவே இருத்தலாலன்றோ, நீ ஒருவருக்கும் சொல்லாமல் உன் மனத்துக்குள்ளே நினைத்ததை, நினைத்தபடியே என்மனம் உணர, அதனால் நான் உன்னிடம் வந்துசேர்ந்தேன். அவ்வாறு சேர்ந்த என்னை நீ அந்நியனாகக் கருதிப் புகழலாமோ என்று கூறிப் பின்னும் கூறுகின்றான்.

10-32 நான் உபசாரவார்த்தைகளில் விருப்பில்லாதவன். அகலிகையை நீ அடைவதற்குப் பிரமதேவரது கட்டளையைப் பெறும்படியாக, நாம் இனித் தாமதஞ்செய்யாமல் அவரிடம் செல்வதே நல்லதென்று கூறி, வளமாகப் பால்கொடுக்கும் பசுக்கள் வாழும் அந்தத் தொழுவைநீங்கித் தன்சிநே
10-33 கிதனோடு பிரமதேவரை அடைந்து அவருக்கு அவர் நியமித்த சபதத்தைக் கௌதமன் நிறைவேற்றிய விவரத்தைத் தெரிவித்தான். உடனே, அவர் இந்நாள் நன்னாள், இன்றே அகலிகை கல்யாணத்தை நிறைவேற்றுக என்றுசொல்லிக் கௌதமனுக்கு அகலிகையைக் கொடுத்து எல்லாருக்கும் விடைகொடுக்க, அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்து தங்களிடம் சென்றார்கள்.

அகலிகையைக் கௌதமர் அடைதல்.

10-34 இறைப்பொழுதும் இளைப்பாறுதற்கும் தங்காமல் பொறுமையுடனே அலைந்து (என் தெய்வப்பிறப்புக்கு இயல்பாகவுள்ள) இமையாத கண்களால் அந்தப் பசு எங்கேயுள்ளதென்று நான் தேடிப்பார்த்துக்கொண்டிருந்த நாள்களிலே கடைசியான ஒருநாளிலே இந்த வரலாறு முழுதுங் கேள்வியுற்றேன். அதனால் வாடி வருந்தினேன். வேறொன்றும் செய்
10-35 தற்கில்லாதவனாயினேன். நான் மேகவாகனனுடனாய்ச் சுவர்க்க மத்திய பாதாலமென்ற திரிலோகங்களும் சென்றும் எனக்குக் கிடையாத அகலிகை கௌதமனுக்கு எளிதாகக் கிடைத்தது, மேகந் தோயும்படி உயர்ந்த கொம்பிலுள்ள தேன் ஒரு முடவனுடைய வாய்க்கு நேராக வாய்ந்த வடிதலினை ஒத்தது.
10-36 கொடிய தீயிலேவிழுந்து சுடப்பட்டெழுந்தோர் திரும்பவும் அந்தத் தீயிலேவிழுந்தாற்போலவும், ஒருமுறை மாண்டார் மறுமுறையும் மாண்டாற்போலவும், நான் இரண்டுமுறை தோல்வியடைந்து வருந்துவேனாயினேன்.

இந்திரன் தான் உற்ற தோல்விக்கு வருந்தல்.

முற்றிற்று.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தார் **1921**-௵ மார்ச்சு௴ **5**௳ நடத்திய

ஆங்கிலத்தமிழ்ப்பரீக்ஷைவினா.

பீ.ஏ. வகுப்பு.

I. இலக்கியம்.

பரீக்ஷகர்:—*A. M.* சடகோபராமாநுஜாசாரியர்.

1921-௵ மார்ச்சு௴ 5௳ சனிக்கிழமை பகல் 10—1.

[அம்சம் 120.]

N. B.—எட்டுக்கேள்விகள் VIII. ஒவ்வொன்றிலும் ஏதேனும் நந்நான்கிற்கு விடையெழுதினாற் போதும்.

I. 1. 'பட்டினப்பாலை' பொருளென்ன? பா, திணை, துறை யாவை? 1. 'நேரிழைமகளிருணங்குணாக்கவரும்' 2. 'பொற்காற்புதல்வர் புரவியின்றுருட்டும்' 3. 'வயலாமைப் புழுக்குண்டும், வறளடம்பின் மலர்மலைந்தும்' இவை என்னென்ன அடிகள்?

2. இந்நூலிலிருந்தும் தமிழ்நாட்டுப் பழைய கொள்கைகள் சரித்திர நாகரிக விஷயங்கள் சில கூறுக.

3. கரிகாலன் வீரச்செயல்கள் என்னென்ன வெளியாகின்றன.

4. எந்தெந்தக் காரியங்களுக்காகப் பட்டினத்தில் கொடிகள் அசைந்துகொண்டிருக்கும்?

5. வைசியர் செய்கைகளிற் சில கூறுக.

II. 1. பொருளெழுதுக.—கூடல், மஞ்சிகை, அட்டி, இருத்து, கவான், புதை, சிமிலி, ததர், இதை.

2. பின்வரும் உவமைகளாற்றெரிவன யாவை? 'நெடுநுகத்துப் பகல்போல, மதிசேர்ந்த மகவெண்மீன், கான்யாற்றுக் கரும்பம்பூ, நிலவடைந்த இருள், காந்தளந்துடுப் பிற்கவிகுலை.

3. 'மணிமேகலை' பட்டினப்பாலைக்குப்பிந்தியதென்பதற்கு இரண்டாதாரம் காட்டுக.

4. நாலுவாய்மை, ஐந்துசீலம், ஐம்பெருங்குழு, எண்பேராயம்; யாவை ?

5. சித்திராபதி, காஞ்சனன், காயசண்டிகை, தீவதிலகை; இவர்கள் யார் ?

III. 1. அந்தாரணம், ஏது நிகழ்ச்சி, இலவந்திகை, பட்டிமண்டபம், கடைமுகம்; இவற்றை விளக்குக.

2. மணிமேகலையென்பாள் கற்றுத் துறைபோகிய கலைகளிற் சிலவற்றையாவது கணவனையிழந்த பத்தினிப்பெண்டிர் செய்கைத்திறத்தையாவது கூறுக.

3. சுதமதிகூறிய உடம்பின் அசுத்தங்கள் யாவை?

4. பளிக்கறைமண்டபவனத்துள் தாமரைப்பீடிகையின் செய்கை விநோதம் யாது ?

5. மணிமேகலை செல்லத்தகாததாகச் சுதமதியாற் குறிப்பிடப்பட்ட இடங்கள் யாவை ?

IV. 1. எச்சமும் சிறப்புமாய்வந்த உம்மை, ஆக்கம், இல்பொருளுவமை, அர்த்தாபத்தி, செற்பொருட்பின்வருநிலை: இவற்றுக்குத் திருக்குறளிலிருந்து உதாரணம் காட்டுக.

2. இருபொருள்கூறுக:— "பொய்யாமைபொய்யாமையாற்றினறம்பிற, செய்யாமைசெய்யாமைநன்று" "எல்லாவிளக்கும்விளக்கல்ல" "அருளல்லதியாதெனிற்கொல்லாமைகோறல்"

3. கீற்றிட்டவற்றிற் காதாரத்துடன் பொருள் கூறுக:— குன்றிமூக்கிற்<u>கரியாரு</u>டைத்து, கள்வார்க்குத்<u>தள்ளு</u>முயிர்நிலை, தன்னையே <u>கொல்லுஞ்</u> சினம்.

4. பின் வருவனவற்றை விளக்கியுரைக்க:—<u>நல்லாற்றா</u>னாடி, துறந்தார்போல <u>வஞ்சித்து</u>, <u>அளவின்</u>கணின்றொழுகலாற்றார்.

5. பின்வரும் உவமைகளாற் றெரிவன யாவை ?

1. 'பெற்றம் புலியின்றோல்போர்த்துமேய்ந்தற்று'
2. 'கணைகொடிது யாழ்கோடுசெவ்விது'
3. 'நிலத்தறைந்தான்கைபிழையாதற்று'

V. 1. 'யாமெய்யாக்கண்டவற்றுளில்லையெனைத்தொன்றும் வாய்மையினல்லபிற' என்று முற்கூறிப் பின் 'ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன், பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று' என்று முரணிக்கூறியது எவ்வாறு பொருந்தும்.

2. பூவைநிலை, கையறுநிலை, செவியறிவுறூஉ இத்துறைகளை விளக்கி ஒவ்வொன்றும் இன்னின்னதிணையைச் சேர்ந்த தென்று தெரிவிக்க.

3. இலவந்திகை—நன்மாறனைப்பாடிய புலவர்கள் எவர்கள்? அவர்கள் அவனைப்பற்றிச் சொல்லுவ தென்ன ?

4. திருமாவளவனும் பெருவழுதியும் ஒருங்கு எவ்வாறு வர்ணிக்கப்படுகிறார்கள்.

5. பின் வருவனவற்றை விளக்குக:—'பொதுவெனப்பொறான்' 'விரிப்பினகலுந் தொகுப்பி னெஞ்சும்' 'விசும்பா டெருவை பசுந்தடிதடுப்ப'

VI. 1. தீயமந்தரை இவ்வுரை செப்பலும் தேவி, தூயசிந்தையும் திரிந்தது; எவ்வுரை? ஏன் திரிந்தது ? அது நமக்கு நன்மையான தெப்படி ?

2. கம்பர் தமது சுதேசாபிமானத்தையும் சுபாஷாபிமானத்தையும் எப்படிக் காட்டியிருக்கின்றார் ?

3. கம்பர் திருக்குறளைத்தழுவிய இரண்டு சந்தர்ப்பம் எடுத்துக் காட்டுக.

4. அத் தயங்குதானை தமிழ்த்தலைவனையொத்த தெவ்வாறு?

5. 'என்னிற்கேகையனங்கையே கடைமுறை நல்லள்போலும்' இது யார் கூற்று? ஏன் அவ்வாறு சொல்லுகிறார்?

VII. 1. இராமலக்குமணர் அடைவதற்கு முன்னிருந்த வனக்கொதிப்புக்கு, யாது உவமை கூறப்பட்டுளது.

2. பழமொழி சங்கநூல்களுக்குப் பிந்தியதென்பதற் கோர் உள்ளாதாரங் காட்டுக.

3. முல்லைக்குத்தேரு மயிலுக்குப்போர்வையு மளித்தவர்கள் யார் யார் ? இவ்விருத்தாந்தம் இன்னும் எந்தெந்த நூல்களிற் கூறப்பட்டுளது ?

4. 'ஒன்றுறுமுன்றிலோஇல்' இதற்கு இருபொருள்கூறிக் கதா சந்தர்ப்பமுங் காட்டுக.

5. 'சுரம்போக்கியுல்குகொண்டாரில்' 'நாவற்கீழ்ப்பெற்ற கனி', 'தினலாமோ அக்காரஞ்சேர்ந்த மணல்'; இவை ஒவ்வொன்றினுடனும் கூறப்பட்டுள்ள வேறு விஷயங்கள் யாவை ?

VIII. 1. 'இம்மூன்றும் நீலச்சிற்றாடைக்கு நேர்' எம்மூன்றும் ? சந்தர்ப்பங்காட்டுக.

2. 'கபிலர்' பொய்கையாரைத் தன்னினுஞ் சிறந்தவரென்று கருதித் தன்னை வெறுத்துக்கொள்வ தென்னை?

3. தமிழர் தர்மயுத்தம் ஆரம்பிக்கும்போது முதல் அம்பு விடுமுன் கூறுவது யாது?

4. உபயபாரதி, துரோடகாசாரியர், கௌடபாதர், மண்டன மிசிரர், கோவிந்தபாதர்; இவர்கள் யார்?

5. சங்கரரின் காலம் யாது? இந்நாட்டின் வைதிகமதத்தை நிலைநிறுத்த அவர் காரணமாயிருந்த தெங்ஙனம்?

II. இலக்கணம்.

பரீக்ஷகர்:—பண்டித. மு. வேங்கடசாமிநாட்டார்.

1921௵ மார்ச்சு௴ 5௳ சனிக்கிழமை பகல் 2—4.

(அம்சம் 90.)

நன்னூல்—அகத்திணையியல்.

I. (1) தமிழ்நெடுங்கணக்கிலுள்ள எழுத்துக்களின் முறை வைப்புக்கு நியாயம் கூறுக.

(2) காரணப்பெயரெல்லாம் பகுபத மாமா?

(3) ஈட்டுபொருள், அஃறிணை, தாடலை, மழகளிறு: இவற்றுக்குப் புணர்ச்சிவிதி கூறுக.

II. (1) இருதிணைப்பொதுப்பெயர்கள் எவை? இருதிணைப்பொது வினைகள் எவை?

(2) ஐ, ஆன்: இவ் வேற்றுமையுருபுகள் செய்யுளில் எங்ஙனம் திரிந்து வருதலுண்டு?

(3) அஃறிணையியற்பெயர், முற்றெச்சம், எச்சத்திரிபு, வேறு வினையுடனிகழ்ச்சி, உபலக்கணம், எதிர்நிரனிறை: இவற்றைவிளக்கி ஒவ்வோருதாரணம் தருக.

III. (1) தொல்காப்பியம் எவ்வரசன தவைக்களத்தில் யாருக்குக் கேட்பிக்கப்பட்டது?

(2) கைக்கிளை, பெருந்திணை, பாலை: இப்பெயர்களின் காரணத்தை ஆராய்க.

(3) முதற்பொருள்கூறுங்காற் கருப்பொருளாகிய தெய்வத்தை உடன்கூறியது ஏன்?

IV. (1) வைகுறு, எற்பாடு என்ற சொற்களின்பொருளை விளக்குக.

(2) 'தெய்வமுணாவே' என்னுஞ் சூத்திரத்திற் பிறவும் என்றதனாற்கொள்ளப்படும் கருப்பொருள்கள் யாவை?

(3) மான், காடி, கிளி, அன்னம், அகில், கொன்றை புன்னை, தாமரை: இவை எவ்வெந்நிலத்திற் குரியன?

V. (1) 'மன்னர்பாங்கிற்பின்னோர்' 'வேந்தனிணோரீ இயவேனோர்' இவற்றில் யார் யார் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்?

(2) 'முந்நீர்வழக்கம்' என்பதற்கு நச்சினார்க்கினியர்கூறும் பொருள் என்ன?

(3) மடலூர்தல் யாருக்குரித்து? ஊரும் முறைமையென்ன? இஃது உலகியலாமா?

VI. (1) உள்ளுறை எத்தனைவகைப்படும்? உள்ளுறையுவமத்திற்கு வாராத கருப்பொருள் யாது?

(2) பெருந்திணையின் இலக்கணம் என்ன?

(3) அகனைந்திணையைப் பலவாறு முறைப்படுத்துவதும் தொல்காப்பியர்கருத்து என்பதற்கு ஆதாரங்காட்டுக?

VII. (1) அகப்பொருட்கு உரிமையுள்ள பாட்டுக்கள் யாவை?

(2) புலனெறிவழக்கில் நாடகவழக்காவன யாவை? உலகியல் வழக்காவன யாவை?

(3) கொண்டுதலைக்கழிதல், வன்புறை, கற்பொடுபுணர்ந்த கௌவை: இவற்றை விளக்குக.

III. வியாசம்.

பரீக்ஷகர்: **Justice K. G.** சேஷையர் B.A., B.L., M.R.A.S.

1921ஞு மார்ச்சுமீ 5உ சனிக்கிழமை பிற்பகல் $4\frac{1}{2}$–$5\frac{1}{2}$

(அம்சம் 30.)

1. நட்பின் சிறப்பு.
2. மாணவர்களும் துரைத்தனத்தைச் சேர்ந்தொழுகாமையும்.
3. நிலத்துமொழிவளர்ச்சி.

இவற்றுள் யாதேனுமொன்றை விளக்கி ஓர் வியாசமெழுதுக.

தமிழ்மொழியுள் வடமொழிக்கலப்பு.

முற்காலத்தில் நம் தமிழ்மொழியுள் வடசொற்கள் அருகிக்கிடந்தன. இக்காலத்திற் பெருகிக்கிடக்கின்றன. நாள்வழிஏடு, கிழமை மும்முறைஏடு, கிழமைவழிஏடு, திங்கள்வழிஏடு ஆகிய இவற்றை ஆக்குவோர்களெல்லாரும் இன்னும் வடசொற்கலப்பைப் பெருக்கிக்கொண்டு வருகின்றனர். எவ்வாற்றால் எனில், ஒருபொருளைக்குறிக்கும் தமிழ்ச் சொல் உள்ளவிடத்தும் அப்பொருளைக்குறிக்கும் வடசொல்லைக் கையாண்டும், ஆங்கிலமொழியில் உள்ளவற்றைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்குங்காற் புதுச்சொற்கள் ஆக்கவேண்டியவிடத்து வடமொழியில் ஆக்கி அவற்றைப் பயன்படுத்தியும்வரும் இவ்வாற்றால் எனக.

இவ்வாறு நம் தமிழ்மொழி இன்னும் சிலகாலம் நடைபெற்று வருமாயின், அஃது என்னும் என்பதைச் சிறிது ஆராய்வார்களாயின், அங்ஙனம்செய்யத் துணியார். முற்றும் தமிழ்ச்சொற்களையே கையாளுவர். சொற்கள் கிடைக்காவிடிற் புதுத் தமிழ்ச்சொற்களை ஆக்குவர். இங்ஙனம் இக்காலத்தில் அருட்டிருவாளர் மறைமலையடிகள் தாம்எழுதி வரும், திருவாசகவிரிவுரையில், கூடியவரை வடசொற்களை ஒழித்து எழுதுகின்றார்கள்; முற்றும் ஒழிக்கவில்லை. ஒழிக்கமுயல்வார்களென எதிர்பார்க்கின்றாம்.

இனி மற்றைய ஏடாக்குவோர்களும் தமிழ்மொழியிடத்து அன்புள்ளவர்களானால் அவ்வாறே இனிமேல், செய்யத்தொடங்குவர். அங்ஙனஞ் செய்யத் தொடங்காதவர் அம்மொழியிடத்து அன்பிலார் ஆவர். அன்பிலார் ஆமாறு எவ்வாற்றால் எனில், அம்மொழியினது அழகும் பெருமையும் கெடுமாறு செய்யுமாற்றால் எனக. என்னை? அன்புடையார் அழகும் பெருமையும் உற்றுவிளங்குமாறு செய்வர். அஃதிலாரன்றே அவை கெடுமாறு செய்வர்; ஆகலான்.

இனிவடசொற்கலப்பைப் பெருக்குதல் தமிழ்மொழியின் அழகைக் கெடுக்குமாறு யாங்ஙனம்? எனில், அழகு என்பது "கண்டாரால் விரும்பப்படுந்தன்மைநோக்கம்" மொழிக்கு அழகாவது கேட்டாரால் விரும்பப்படும் தன்மை. அத்தன்மை தமிழ்மொழி ஒன்றினுக்கே இயற்கையாய் அமைந்துள்ளது என்பதையும் ஏனையமொழிகளுக்கு அங்ஙனம் இல்லை என்பதையும் "மொழியினது உண்மைக்கூறுபாட்டுநூல்" வல்லாராகிய

திருவாளர் மாணிக்கநாயகர் முதலியோர்பாற் கேட்டறிகின்றும். இங்ஙனம் ஆகலின் வடமொழிக்கலப்பின் பெருக்கால் தமிழ்மொழி தன் இயற்கை அழகை இழக்கும் என்பது பெறப்படுகின்றது.

இனிப் பெருமையைக் கெடுக்குமாற்றை ஆராய்வாம். பெருமை என்பது குறையில்லாமை. மொழிக்குப் பெருமையாவது தனித்தியங்க வல்லதாய் ஒன்றானும் குறையின்றி எல்லாவாற்றானும் நிறைந்திருத்தல். தமிழ்மொழியுள் வடசொற்கலப்பைப் பெருக்கின், தமிழ்நூல் செய்யப் புகுவோர் இருமொழியினும் வல்லராய் இருத்தல்வேண்டும். இல்லையேல், சொற்களைப் பிழைப்பொருள்படும்படி பயன்படுத்திவிடுவர். உரை எழுதப்புகுவோரும் அங்ஙனமே இருமொழியினும் வல்லராய் இருத்தல் வேண்டும். இல்லையேற் பிழைப்பொருள்பட உணர்ந்து உரைப்பர்.

இனி நூற்பொருளையும் உரைப்பொருளையும் கற்கப்புகுவோரும் அந்நூலையும் உரையையும் ஆக்கியவர்களின் உண்மைக்கருத்தை உணர இருமொழியினும் வல்லராதல்வேண்டும். இங்ஙனம் தமிழ்மொழியில் நூல்இயற்றவும் உரையியற்றவும், நூலுரைகளின்பொருளைக் கற்கவும் புகுவோர் வேற்றுமொழியாகிய வடமொழியினும் வல்லராதல்வேண்டும் என்றிருத்தல் தமிழ்மொழிக்குக் குறையன்றோ? குறையுடையமொழி பெருமை அடையுமா? அடையாது. இங்ஙனம் தமிழ்மொழி பெருமையை இழக்கும்.

மேலும், தமிழ்மொழியிலே அறிவுநூல்களைக் கற்றுப் புலவராதற்கு இருமொழியினும் வல்லராதல்வேண்டும். சில்வாழ்நாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினராகிய நம்மனோர்க்கு இருமொழிகளினும் வல்லராதல் அரிது. ஆகவே எளிதிற் புலவராதற்கு ஏற்றவழியையே நாடுவர். அதற்கேற்ற ஒருமொழியையே தேர்வர். அம்மொழியையே பயில்வர். அம்மொழியிலேயே நூல்செய்வர். அம்மொழியிலேயே உரை எழுதுவர். ஆகலின் அம்மொழியே சிறப்புறும். நம் தமிழ்மொழி சிறப்புக் குன்றும்.

இங்ஙனம் வடசொற்கலப்பின் பெருக்கால் நம் இனிமையும் பெருமையும்வாய்ந்த தமிழ்மொழி தன்அழகையும் பெருமையையும் இழக்க நேரிடும். ஆகவே அம்மொழியிடத்து அன்புடையராவார் அனைவரும் இன்றுமுதலே வடசொற்கலப்பை முழுதும் ஒழிக்க வழிதேடுவார்களாக. அங்ஙனமாக இறைவன் அருள்புரிவானாக.

கு. வீ. கு. வே.

உ

மயின்முறைக்குலத்துரிமை.

"வெயின்முறைக்குலக்கதிரவன்முதலியமேலோர்
உயிர்முதற்பொருள்திறம்பினுமுறைதிறம்பாதோர்
மயின்முறைக்குலத்துரிமையைமனுமுதன்மரபைச்
செயிருறப்புலச்சிந்தையாலென்சொனாய்தீயோய்"

(இராமா-மந்தரைசூழ்ச்சிப்படலம்-௬௪)

ஸ்ரீராமபட்டாபிஷேகத்தை விலக்கவேண்டிக் கூனியாகிய மந்தரை கைகேசியிடங் கூறக் கைகேசிவெகுண்டுரைத்ததாக இக்கவி வந்துள்ளது.

இதில் "மயின்முறைக்குலத்துரிமையை" என்பதற்குத் தமிழ் வித்துவான்களிற் பலர் பலவிதமாகப் பொருள்கூறுகிறார்கள். ஒருவர் மையின்முறை யென்றது எழுத்து முதற்போலியாய் மயின்முறை யென்று வந்தது; குற்றமற்ற முறையுள்ளகுலம். எனப் பொருள்கூறுவர். ஒருவர் மயில் என்றதற்குக் கேகயம் என்பது பரியாயநாமம். மயில்களில் மூத்ததற்கே கலாபம் முளைக்கும். யான் கேகயத்தரசன்புத்திரியாகையால் மூத்தவர்க்குரித்தான இராச்சியத்தை விரும்பேன். என்வயிற்றுதித்த பரதனும் விரும்பான் என்ற கருத்தையடக்கித் தான் பிறந்த குலத்தின்பெருமையையும் கூறினாளென்பர். ஒருவர் ஒருமயிலுக்குப் பலகுஞ்சுகளிருந்தாலும் மூத்தகுஞ்சிற்கே உச்சிக்கொண்டை முளைக்கும் அது மரித்தபின்னரே அதையடுத்தகுஞ்சுக்கு முளைத்து வரிசையாய் வரல்போல மூத்தவராகிய ஸ்ரீராமபிரானுக்கே முடிசூட்டல் முறைமையெனக்கூறினாளென்பர். இவைகளைவிட மூத்தமயிலுக்கே கலாபம் முளைப்பதென்பதற்குத் தக்கஆதாரம் தணிகைப்புராணத்தில் இருக்கிறது.

களவுப்படலம் செய்-244.

தன்னறிவுளதெனத் தலைவற் கிகுளை
முன்னுறுபுணர்ச்சி முறை நிறுத்துரைத்தல்

"பலாவம்பொழிலினொருதாயுயிர்த்தபலமயிற்குங்
கலாவம்புனைந்தகளிமயின்மூத்ததெனக்கருதச்
சுலாவம்பரநிமிர்வெற்பினெம்மாதுக்குத்தோன்றன்முன்ன
மிலாவம்புவாய்ப்பமுதுக்குறைந்தாளெனவெண்ணமுண்டே".

இதனால், பலமயிற்குங் கலாவம்புனைந்தகளிமயில் மூத்தாற்போலச் சக்கரவர்த்தி திருக்குமாரர் நால்வரினும் மூத்த திருக்குமாராகிய ஸ்ரீ ராகவனுக்கே ராச்சியவுரிமை யென்று கூறினதாகப் பொருள்கூறல் பொருத்தமாகும்.

அன்றியும், ஸ்ரீமகாபாரதம் சாந்திபர்வத்தில் பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரருக்கு ராஜதர்மங்களை யுபதேசிக்குங்கால் மயின்முறையை அனுசரிக்கவேண்டு மென்று கூறியுள்ளார். அது வருமாறு:-

"மயிலானது பலவர்ணங்களுள்ள தோகைகளை யெவ்விதம் தரிக்கிறதோ அவ்விதம் தர்மமறிந்த அரசன் பலவிதமான ரூபத்தைக்கொள்ள வேண்டும். கடுமையையும் கபடத்தையும் (வரி) வாங்குகின்றதையும் ஸத்தியத்தையும் நேர்மையையும் அதுபோலத் தைரியத்தையும் அடைந்து நடுவுநிலைமையாயிருக்கும் அரசன் சுகமடைவான். எந்த விஷயத்தில் எவ்வித உருவம் இருக்கவேண்டுமோ அந்த விஷயத்தில் அந்த உருவத்தைக் காட்டவேண்டும். அதாவது சிக்ஷையில் குரூரனாகவும் ரக்ஷையில் சாந்தனாகவும் இருக்கவேண்டும். பல உருவமுடைய அரசனுக்குச் சூட்சுமமான விஷயமும் நாசமடையாது.

மயிலானது சரத்காலத்திற் சப்தியாமலிருப்பதுபோல அரசன் எப்பொழுதும் மந்திராலோசனையை வெளிவிடாமற் காக்கவேண்டும்.

மயில் இனிமையான குரலும் உடம்பின் அழகும் தன் செய்கையிற் சாமர்த்தியமும் பொருந்தியிருப்பதுபோல அரசனும் அழகானசொற்களுள்ளவனும் சம்பத்துள்ளவனும் சாஸ்திரங்களிற்சமர்த்தனுமாயிருக்க வேண்டும்.

மயிலானது நீரருவிகளில் நாட்டமுள்ளதாயிருப்பதுபோல அரசன் வரவுசெலவுகளிற் சாக்கிரதையுள்ளவனா யிருக்கவேண்டும்.

மயிலானது மலையிலுள்ள ஜலத்தை ஆச்ரயித்திருப்பதுபோல அரசன் சித்திபெற்ற பிராம்மணர்களை ஆச்ரிக்கவேண்டும்.

மயில் தன் தலையிலுள்ள சிகையை எப்பொழுதும் தூக்கிவைத்துக்கொண்டிருப்பதுபோலப் பொருளில் விருப்பமுள்ள அரசன் இயற்கையில் தர்மிஷ்டனென்று பிறர்நினைக்கும்படி தருமத்துக்குக் கொடி கட்டுவதுபோல அடையாளங்களைக் காண்பிக்கவேண்டும்.

மயிலானது தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு பாம்பு முதலிய வற்றை அடக்க எப்போதும் சாக்கிரதையாயிருப்பதுபோல அரசன் எப்பொழுதும் தண்டத்தைமேற்கொண்டவனும் ஆசாரத்தில் அஜாக்கிரதையில்லாதவனுமா யிருக்கவேண்டும்.

மயிலானது இருக்கிற மரத்திலிருந்து அதிகச்செழுமையுள்ள மரத்துக்குச் செல்வதுபோல அரசன் உலகிலுள்ள வரவுசெலவைக்கண்டுவரவு அதிகமும் செலவு குறைவுமாகவுள்ள காரியங்களிற் செல்லவேண்டும்.

மயில் தன் தோற்றத்தினாலேயே காக்கைமுதலியவற்றின் குற்றம் தோன்றும்படியிருத்தல்போல அரசன் தன் நேர்மையினாலேயே சத்துருவின் குற்றங்கள் வெளியாகும்படி யிருத்தல்வேண்டும்.

மயில் உயர்ந்த செழிப்புள்ள மலைகளையடுப்பதுபோல அரசன் உயர்ந்தவர்களும் விர்த்தியடைந்தவர்களும் மலைபோன்றவர்களுமான அரசர்களை யடுக்கவேண்டும்.

மயில் களைத்தகாலத்து நிழலையடுப்பதுபோல அரசன் இளைத்த காலத்தில் ஞாதியை ஆச்ரயிக்கவேண்டும்.

மயில் வேனிற்காலத்தில் மரத்தில் மறைந்து ஒன்றுவதுபோல அரசன் ரஹஸ்யமாய் ரக்ஷகனையடையவேண்டும்.

மயில் வருஷாகாலத்திற் களிப்பதுபோல அரசன் இரவில் ஜனமில்லாவிடத்திற் களிக்கவேண்டும்.

மயில் ராத்திரியில் வெளிப்படாததுபோல அரசன் மழைக்காலத்தில் வெளிப்படாமல் அந்தப்புரத்தில் ஸஞ்சரிக்கவேண்டும்.

மயிலினுடைய குணம்போலவே ஸ்திரீகளால் ரக்ஷிக்கப்பட்டவனாக ஸஞ்சரிக்கவேண்டும். கவசத்தை விடக்கூடாது. தானே தன்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

மயில் தான் ஸஞ்சரிக்கும் இடங்களிற் போடப்பட்ட வலைகளை விலக்கிக்கொள்வதுபோல அரசன் சாரர்களால் காண்பிக்கப்பட்ட விடங்களிற் கபடமாக வைக்கப்பட்ட (தன்னைக்கொல்வதற்காக வைக்கப்பட்ட

விஷம் முதலியவைகள்,) பாசங்களை விலக்கவேண்டும். தெரிந்தும் அவ்விடத்திற் செல்லுவானாகில் நாசமடைவான்.

இவ்விதம் மயிலின் தர்மப்படி யெப்பொழுதும் நடந்துவரும் மனிதன் (மயிலானது விஷமும் கோபமும் கோணலானநடையுமுள்ள பாம்புகளைக் கொல்லுவதுபோல) அதிக விஷமுள்ளவர்களும் கோபமுள்ளவர்களும் கோணலானநடையுள்ளவருமான சத்துருக்களைக் கொல்லுவான்.

மயில் புழு முதலியவற்றை வெறுக்காததுபோல அரசன் இகழ்ச்சியாயிருப்பவைகளிடத்தில் அருவருப்படக்கூடாது.

மயில் உறுதியான பக்ஷங்களையடைந்திருப்பதுபோல அரசன் உறுதியான மூலமுள்ள மந்திரிமுதலிய தன்பக்ஷங்களை நிலைக்கவைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

மயிலானது எப்பொழுதும் தன்னிஷ்டப்படி தன்பக்ஷங்களை விரிவாகச்செய்வதுபோல அரசன் தன்பக்ஷத்தார்களைப் பரவச்செய்கிறதென்கிற சிறந்தகாரியத்தைச் செய்யவேண்டும்.

அரசன் இப்படி மயில்போலத் தன்ராஜ்யத்தைப் பரிபாலிக்க வேண்டும்."

இவ்வாறு ஆதித்தன்குலமுதல்வனாகிய மனு முதலான எல்லா அரசர்களும் மயின்முறையிற் றவறாதவர்களாகையால், "செயிருறப்புலச் சிந்தையாலென்சொனுய்தியோய்" என்று கூறினாளெனக் கூறுவது பொருத்தமாயிற் கொள்ளலாம்.

ஜி. சதாசிவம் பிள்ளை.

நாகை நீலலோசனிப் பத்திராதிபர்.

திருக்கச்சிநெறிக் காரைக்காட்டுச் சோழசிலாசாஸனங்கள்.

(செந்தமிழ் 18-ஆம் தொகுதி 8ஆ-ம் பகுதியின் ௬௬௨-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

(திருக்கச்சிநெறிக்காரைக்காட்டில் திருக்கையாலீசுவரர்கோவிலின் கர்ப்பக்கிரகத்தின் தென்மேற்குமூலையில் ஆரம்பம். அடிப்படை அல்லது முதற்படைவரிசை)

ஸ்வஸ்திஸ்ரீ

திருமன்னிவளர இருநிலமடந்தையும்,போர்ச்சயப்பாவையும்சீர்தனிச்செல்வியும்,தன்பெருந்தேவியாக்கி இன்புற, நெடிதியலூழியுள்இடைதுறைநாடுந்,துடர்வனவேலிப்படர்வனவாசியும், சுள்ளிசூழ்மதிட்கொள்ளிப்பாக்கையும், நண்ணற்கருமுரண்மண்ணைக்கடக்கமும், பொருகடலீழத்தரையர்தம்முடியும், முன்னவன்பக்கல்தென்னவன்வைத்த, சுந்தரமுடியும் இந்திரனாரமும், தெண்டிரையீழமண்டலமுழுவதும், எறிபடைக்கேரளன் முறைமையிற்சூடும், குலதனமாகியபலர்புகழ்முடியும், செங்கதிர்மாலையும் சங்கதிர்வேலைத், தொல்பெருங்காவற்பல்பழந்தீவும்,செருவிற்சினவில்இருபத்தொருகால். அரசுகளைக்கட்டபரசுராமன், மேவருஞ்சாந்தியமத்தீவரண்கருதி, இருத்தியசெம்பொற்றிருத்தகுமுடியு, மாப்பெருந்தண்டாற் கொண்டகோப்பரகேசரிவன்மராகியஸ்ரீராஜேந்திரசோழதேவற்குயாண்டு *௮-வது (தாம் இராஜ்யாதிகாரம்பெற்ற 8-வது ஆண்டில்)*

எயில்கோட்டத்துநகரம் கச்சிப்பேட்டு *திருநெறிக்காரைக்காடுடைய வருஷ பீசுரர்க்கு:—*

இப்பழுவேட்டரையர் மகளார் முஞ்ஞைவல்லவரையர் இராஜசேகரர் தேவியார் *அமராசியன் சேமடிகள்வைத்த திருநந்தாவிளக்குமூன்று*

இம்மூன்றும்-*சந்திராதித்தவரை எரிக்க நெய்அட்டஆடுகொண்ட மன்றாடி*

ஊற்றுக்காட்டுக்கோட்டத்து *தமனூர்நாட்டு திருநெறிக்காரைக்காட்டுப்புறம் அவ்வள்ளூர்* இருக்கும் மன்றாடிமோடன்கும்பை கொண்ட ஆடு *நாற்பத்தேழரையினால் திருவேகம்பனால் நிசதம் அட்டக்கடவிய நெய்* ஆழாக்கும் *தானத்தார் பக்கல் திங்கள்தோறும் அறவட்டி* சந்திராதித்தவரை செலுத்துவதாகவும்

(2) இக்கோட்டத்து இவ்வூர் மன்றாடி *எழுவன்..........முங்கடம்* கொண்ட ஆடு *நாற்பத்தேழரையினால் திருவேகம்பனால் அட்டக்கடவிய நெய் ஆழாக்கு இந்நெய் ஆழாக்கும் திங்கள்தோறும் அறவட்டி சந்திராதித்தவரை* **செலுத்துவதாகவும்**

(3) இக்கோட்டத்து இவ்வூர் மன்றுடி மாறன் 'ஒட்டியானழியன்' கொண்ட ஆடு நாற்பத்தேழரையினுல் திருவேகம்பநாழியால் மேற்படி (நிசதம்) நெய் ஆழாக்கு இந்நெய் ஆழாக்கும் ஸ்தானத்தார்பக்கல் திங்கள் தோறும் அறவட்டி சந்திராதித்தவரை அறப்பதாகவும்.

(4) மேற்படியூர் மன்றுடியான "யங்கன்" கொண்ட ஆடு இருபத்தி மூன்றெழுகாலினுல் (இஃது இருபத்துமூன்றேமுக்காலினுல் என்றிருத்தல்வேண்டும்) திருவேகம்ப நாழியால் அட்டக்கடவநெய் இருசெவிடரையும் ($2\frac{1}{2}$ செவிடு$=\frac{1}{2}$ ஆழாக்கு) ஸ்தானத்தார்பக்கல் சந்திராதித்தவரை திங்கள்தோறும் அறஅட்டி (முழுதும் செலுத்தி) செலுத்துவதாகவும்,

(5) இக்கோட்டத்து ஷையூர் (திருநெறிக்காரைக்காட்டுப்புறம் அவ்வள்ளூர் "குட்டன்கலியாணகோமாடி" கொண்ட ஆடு இருபத்திமூன்றேமுக்காலினுல் மேற்படி திருவேகம்பநாழியால் அட்டக்கடவநெய் இருசெவிடரையும் ($2\frac{1}{2}$ செவிடு நெய்) மேற்படி தேவஸ்தான முடையார் பக்கல் செலுத்துவதாகவும்,

(6) மேற்படியூர் மன்றுடி "புலியன் கண்டன்" கொண்டஆடு இருபத்திமூன்றேமுக்காலினுல் மேற்படி திருவேகம்ப நாழியால் அட்டக்கடவநெய் இருசெவிடு..............மேற்(....படி செலுத்துவ) தாகவும்—($2\frac{1}{2}$ செவிடு).

(7) மேற்படி ஊற்றுக்காட்டுக்கோட்டத்து, தமனூர்நாட்டு, திருநெறிக்காரைக்காட்டுப்புறம் அவ்வள்ளூரிலிருக்கும் மன்றுடி "திருமாகாளன்தாழி" கொண்ட ஆடு நாற்பத்தேழரையினுல் ஷை திருவேகம்ப நாழியால் அட்டக்கடவநெய் ஆழாக்கும் (1 ஆழாக்கு நெய்) ஷை தானத்தார் பக்கல் அறஅட்டி செலுத்துவதாகவும்.

(8) இக்கோட்டத்து (ஊற்றுக்காட்டுக்கோட்டத்துமாகறல் நாட்டு வயலூர் இருக்கும் மன்றுடி "காமன்சேரி" கொண்ட ஆடு இருபத்திமூன்றேமுக்காலினுல் திருவேகம்பநாழியால் அட்டக்கடவ நெய் இருசெவிடரையும் ($2\frac{1}{2}$ செவிடுநெய்) தானத்தார்பக்கல் சந்திராதித்தவரை செலுத்துவதாகவும்,

ஆகத் திருநந்தாவிளக்கு மூன்று, இம்மூன்றும் சந்திராதித்தவரைக்கும் வைத்தேன்.

முஞ்சைவல்லவரையர் இராஜசேகரர் தேவியார் அமராசியன் சேமடிகளேன். இவர் அருளிச்செய்ய எழுதினேன் இவர்கன்மி'மணலூர்கிழவன்' ஆச்சன் சிவதேவனேன். இவை என்னெழுத்து.

(தொடரும்)

காஞ்சீபுரம் அ. நடேசசெட்டி,
85. செட்டித்தெரு,
சின்னக்காஞ்சீபுரம்,